Вівторок, 16 березня 2004 року. № 49 (3299)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Уряд заслухати, борг перед Радою Європи погасити

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У порядку денному сесії на нинішній тиждень — 83 питання, що передбачають розгляд майже 100 законопроектів. Два з них визначені як невідкладні Президентом України. Три — уряд визначив як першочергові. Ці та інші цифри навів на погоджувальній раді керівників депутатських груп і фракцій Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Але чи не найгарячішим очікується вже перше питання, що призначене до розгляду у вівторок, — про програму діяльності Кабінету Міністрів України «Відкритість, дієвість, результативність». Як наголосив представник «Нашої України» Віктор Пинзеник, парламенту слід розмежувати питання про звіт діяльності уряду і про програму його майбутньої діяльності. Це, як він сказав, принципово і не в останню чергу тому, що із самою програмою уряду депутати ознайомитись не мали можливості.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОСОБИСТІСТЬ

Академік Возіанов: «Нормальна тривалість життя для тих, хто матиме гроші, 100-150 років. Це вже сьогодні реальність»

Що готує нам наукова медична думка, як позначиться теорія на практиці, чи зможемо ми продовжити собі життя і як залишатися здоровим і щасливим, що робити з хворою і бідною медициною? Збираючись запитати про все це знаменитого вченого, хірурга, непересічну особистість — людину номер один у вітчизняній медицині академіка Возіанова, — я захопила із собою на інтерв'ю... стару книгу зі статтею про оплату праці лікарів ще в царській Росії і витяг з Державного бюджету України. Тим самим задаючи тему. Але все-таки наша розмова почалася не з заяложених сентенцій про брак коштів на медицину, а з... сенсації у медичній генетиці, якій було присвячено нещодавнє обговорення на засіданні президії Національної Академії наук, де виступав Олександр Федорович з повідомленнями.

(Закінчення на12—13-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Міжнародні спостерігачі — не недовіра, а допомога

Візит делегації ПА ОБСЄ розглядають як перший крок моніторингу

Саме парламент виступатиме гарантом прозорості і демократичності президентських виборів. Про це вчора Голова Верховної Ради Володимир Литвин повідомив делегацію Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі на чолі з віце-президентом ПА ОБСЄ Тоне Тінсгард.

Як розповів журналістам прес-секретар глави парламенту Ігор Сторожук, під час зустрічі пані Тінсгард зауважила, що візит очолюваної нею делегації до Києва є першим кроком у моніторингу виборів. При цьому вона висловила сподівання, що Україна запросить ОБСЄ для моніторингу президентських виборів серед інших спостерігачів. На це Володимир Литвин відповів: Україна відкрита для діалогу з будь-яких питань, у тому числі й виборів. «Верховна Рада виступатиме одним із гарантів прозорості і демократичності виборів ще й тому, що основні політичні сили, які матимуть кандидатів, нині представлені в українському парламенті», — наголосив він.

(Закінчення на 3-й стор.).

НАША ІСТОРІЯ

Велич і трагедія Карпатської України

Дві знаменно-трагічні дати нашої історії збіглися в часі в ці дні: 65-та річниця проголошення Карпатської України та 130-річчя з дня народження її президента, видатного українського педагога, науковця, державного і громадсько-політичного діяча Августина Волошина. За радянських часів ті події були білою плямою, а Волошин носив тавро «українського буржуазного націоналіста». Загинув він у катівнях НКВС... Указом Президента України Августину Волошину посмертно надано звання Героя України.

(Закінчення на 16-й стор.).

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ВІННИЦЯ

Як ви оцінюєте роботу приватних перевізників?

Ірина Павлівна, швачка, 36 років:

— Може статися біда. У нас уже все було: то машину спалять, то когось поб'ють...

Валерій, студент, 20 років:

— Для мене головне — вчасно до університету доїхати. Щоправда, часто доводиться у салоні стояти, зігнувшись у три погибелі.

Марія Василівна, викладач технікуму:

— Нібито маршруток у нас багато, але буває, що скористатися ними не так просто — всі переповнені.

Олександр Петрович, депутат міськради:

— Наскільки мені відомо, з квітня маршрутники матимуть статус тимчасових перевізників. За таких умов годі говорити про поліпшення обслуговування.

Розпитував **Віктор СКРИПНИК.**

Хочу розпорядитися своїми грошима!

Я ВАМ ПИШУ...

Дуже хворію, вкрай необхідно робити складну операцію. Вже домовився з лікарями Санкт-Петербурга, та потрібні великі кошти. Не хочу просити благодійників, мовляв, подайте, хто скільки може... Маю свої заощадження, котрі заробив, працюючи на шахтах Донбасу, і хотів би сьогодні ними розпорядитися.

Микола МИРГОРОДСЬКИЙ, ветеран Великої Вітчизняної війни, інвалід II групи.

Сорока Іллінецького району Вінницької області.

СПОРТ

Є і в нас команди

Волейбол. Інсбрук (Австрія). Харківський «Локомотив» став володарем європейського Кубка «Топ команд». У півфіналі він переграв португальський клуб «Костела де Майя» — 3:1. А в фіналі підопічні Сергія Побереженка з таким само рахунком перемогли румунський «Делтаконе» (25:18, 22:25, 25:16, 25:20).

Усе золото — Ганні

Художня гімнастика. Київ. Усі найвищі нагороди на етапі Кубка світу «Кубок Деругіних» виграла киянка Ганна Безсонова (багатоборство, вправи з м'ячем, обручем, булавами і стрічкою)!

Коротко про важливе

Учора

■ Церемонія нагородження переможців Всеукраїнського конкурсу якості продукції в палаці «Україна».

■ Суд присяжних почав розгляд справи Павла Лазаренка.

Сьогодні

■ «Молодь проти корупції» розкриває екологічно-правову проблему на заповідній території лівобережжя Дніпра.

■ Розпочнуться командно-штабні навчання «Морський рубіж—2004».

Завтра

■ «Майбутній президент України — суспільні очікування» — тема презентації висліду Національного інституту стратегічних досліджень.

Баланс тижня

Чому уряд пропонує холодний чай

▼ 3

У 2004 році уряд виплатить 10 млн. грн. компенсацій родичам померлих вкладників Держстраху СРСР

ПОЛІТИКА

Від конструктивного до стратегічного партнерства

ПІДСУМКИ ВІЗИТУ

Якщо Україна і Туреччина координуватимуть свої кроки на всіх рівнях, зокрема на парламентському, то зможуть відчутно впливати на ситуацію у Чорноморському регіоні. Таким був лейтмотив зустрічей під час офіційного візиту делегації українського парламенту на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином до нашого південного сусіда.

Перед брамами Європи

Україно-турецькі відносини нині визначено як «конструктивне партнерство». У 1991 році Туреччина визнала незалежність України, а 1992 року було підписано Договір про дружбу і співробітництво. Головне, що нас об'єднує сьогодні, спільна зовнішньополітична мета: обидві держави бачать себе європейськими. Туреччина є членом НАТО, Ради Європи, має статус кандидата на вступ до Євросоюзу й сподівається у грудні 2004 року розпочати переговори з ЄС про повноправне членство.

На всіх офіційних зустрічах — із Головою Великих національних зборів Туреччини Бюлентом Аринчем, із Президентом республіки Ахметом Недждетом Сезером, віце-прем'єр-міністром, міністром закордонних справ Абдуллахом Гюлем — сторони наголошували: обидві країни відповідають за мир, безпеку й стабільність у Чорноморському регіоні, а також мають об'єднати зусилля і суттєво допомогти одна одній у процесах європейської та євроатлантичної інтеграції.

Співпраця парламентів може забезпечити взаємодію в міжнародних парламентських організаціях — ПАРЄ (яка нині здійснює моніторинг і в Україні, і в Туреччині), ПАЧЕС і ПА ОБСЄ. Глава турецького парламенту Бюлент Аринч, зокрема, зазначив, що в його країні підтримують євроінтеграційні устремління України та прагнення вступити до Євросоюзу та НАТО. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловив сподівання на підтримку нашої держави з боку Туреччини під час червневого саміту НАТО у Стамбулі.

Глави парламентів домовилися про регулярні міжпарламентські контакти. В. Литвин запросив Голову Великих національних зборів Туреччини Б. Аринча відвідати Україну з візитом.

Треба тісніше співпрацювати, «щоб наші країни вийшли на рівень стратегічного партнерства особливого характеру», — сказав В. Литвин на прес-конференції для турецьких та українських журналістів. «Я вірю в те, що візит Голови Верховної Ради України стане значним внеском у розвиток наших відносин, — зазначив Президент Туреччини Ахмет Недждет Сезер. — Україна — держава, яка відіграє значну роль у зміцненні стабільності в регіоні, добрий партнер Туреччини». Обговорювалося й питання про можливість створення міжпарламентської асамблеї, але це поки що — у перспективі.

Під час зустрічі з Президентом Туреччини Ахметом Недждетом Сезером.

Амбітна мета

Туреччина входить до першої п'ятірки зовнішньоторговельних партнерів нашої держави. Ми експортуємо залізо і сталь, металеві руди та вироби хімічної промисловості, добрива, деревину, продукти харчування тощо. Турецький експорт в Україну — передусім продукція текстильної промисловості, електромашинобудування, мінеральні речовини, вироби з пластмаси тощо. В Україні діють майже 300 підприємств із турецьким інвестиційним капіталом, водночас обсяги українських інвестицій у цю країну поки що незначні. Під час візиту української парламентської делегації до Туреччини йшлося також про поглиблення співпраці у військово-технічній, авіаційній та інших високотехнологічних галузях. Українські й турецькі компанії можуть спільно брати участь у відбудові Іраку.

Нині Україна і Туреччина поставили собі за мету подвоїти товарообіг. «Враховуючи таку амбітну мету, ми повинні спільно переглянути весь комплекс питань україно-турецької співпраці для того, щоб визначити пріоритети, які перш за все потребують парламентської підтримки», — зазначив В. Литвин. Під час зустрічі з Президентом Туреччини Ахметом Недждетом Сезером глава українського парламенту наголосив, що Україна вважає Туреччину одним із ключових торговельних партнерів. Він висловив сподівання на підтримку Туреччиною вступу України до Світової організації торгівлі та підписання найближчим часом відповідного україно-турецького Протоколу про взаємний доступ до ринків товарів і послуг. Водночас В. Литвин зазначив, що після вступу України до СОТ економічні відносини між нашими країнами можуть бути піднесені на якісно новий рівень: «Маючи на меті довгострокові плани, нам треба посилити спільні зусилля в Чорноморському та Каспійському регіонах».

До речі, під час офіційного візиту в Україну Прем'єр-міністра Туреччини Реджепа Тайипа Ердогана, який заплановано на квітень ц. р., передбачено укласти план дій із розширеного співробітництва між Україною та Туреччиною.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та Голова Великих національних зборів Туреччини Бюлент Аринч.

Історична справедливість

Цього року відзначатимуть сумну дату — 60-річчя депортації кримських татар. Значна частина їх опинилася і в Туреччині, зараз вони повертаються на батьківщину. Володимир Литвин у приміщенні Посольства України в Турецькій Республіці вручив орден «За заслуги» III ступеня голові Асоціації товариств культури і взаємодопомоги кримських татар Туреччини Ахмеду Іхсану Киримли. Будівництво лікарні, підтримка кримськотатарської культури та мусульманських святинь Криму, допомога студентській молоді з України, яка нині навчається в Туреччині, — лише окремі приклади копіткої роботи доктора А. Киримли. «Пам'ятати про цю трагічну дату потрібно не для того, щоб ятрити старі рани, а для застереження владі — більше не повинна постраждати жодна нація і жодна людина», — наголосив, вручаючи нагороду, В. Литвин.

В Анкарі делегація українського парламенту також зустрілася з колишнім Президентом Туреччини Сулейманом Деміролем. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин виступив перед науково-освітянською елітою в Університеті Газі, дав інтерв'ю турецькому державному телеканалу TRT.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Анкара — Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Уряд заслухати, борг перед Радою Європи погасити

(Початок на 1-й стор.).

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Голова ВР Володимир Литвин також визнав двозначність парламентської постанови, яка передбачає заслуховування чи то звіту уряду, чи то інформацію про його діяльність. Особисто він — за розгляд цих питань, так би мовити, у пакеті. Пізніше в інтерв'ю журналістам він зауважив, що заслухати уряд про зроблене уже передбачено постановою ВР. А ось щодо нової урядової програми, то тут Верховній Раді слід визначатися голосуванням у сесійній залі.

Володимир Литвин вважає, що програму слід прийняти як політичний факт, щоб уряд міг працювати надалі. Він вважає це випробуванням для парламенту, бо питання пов'язане з багатьма іншими, насамперед з проблемою конституційної реформи. Окрім того, у вівторок плановано розглянути ще близько 30 проектів законів та постанов ВР, з них 27 підготовлені безпосередньо народними депутатами. Серед найактуальніших — документ про внесення змін до закону «Про політичні партії в Україні» (щодо реєстрації політичних партій). Не менш важливими пересічний виборець назвав би в цьому переліку і запропоновані зміни до деяких законів з приводу заборони примусового виселення найнезахищеніших верств населення із житлових приміщень, а також до закону про ціни і ціноутворення, що передбачають мораторій на підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги.

У середу, окрім трьох ратифікаційних законопроектів, парламентарії планують розглянути непрості законопроекти про вибори Президента, вибори до місцевих органів самоврядування, а також проект відомої постанови в авторстві Івана Плюща про проведення чергових президентських виборів у жовтні цього року. А після обіду — парламентські слухання на тему «Онкологічні захворювання в Україні. Проблеми та шляхи подолання». І — традиційна робота в комітетах і фракціях. Нарешті парламент спробує у четвер розглянути в режимі другого читання проекти аж трьох кодексів — Цивільного Процесуального, Кримінального Процесуального та Адміністративного Процесуального. Цього ж дня повторно розглянуть і шість законів з пропозиціями Президента України.

Судячи з інтерв'ю журналістам, після погоджувальної ради опозиційні фракції і більшість мають різні підходи до термінів розгляду проекту закону про вибори народних депутатів на пропорційній основі. Постійний представник Президента у ВР Олександр Задорожній заявив, що Тимчасова спеціальна комісія готова винести цей документ у сесійну залу одразу по завершенні терміну подачі пропозицій до законопроекту (він збігає наприкінці пленарного тижня). Залишилося знайти час для його розгляду, адже наступний тиждень заплановано для роботи в округах. Тому на розгляд сесії буде винесено пропозицію працювати наступного тижня у пленарному режимі.

Анатолій БЕНЬ.

У НОМЕР

«Допоможіть нам допомогти дітям»

Учора посол Канади в Україні Ендрю Робінсон оголосив про започаткування нового проекту «Допоможіть нам допомогти дітям» Канадського чорнобильського фонду у співпраці з українським доброчинним фондом «Приятелі дітей». Посол повідомив, що до 50 сирітських будинків в усіх областях України протягом березня буде відправлено стоматологічне обладнання, а також дитячий одяг, іграшки, велосипеди та медикаменти загальною вартістю більш як 70 тис. канадських доларів. «У дитинстві ідея піти до стоматолога мені не дуже подобалася, — пожартував пан посол, — проте, безперечно, стоматологічна допомога дуже потрібна дітям».

Під час учорашньої прес-конференції було повідомлено і про інші проекти, які, зокрема, стосуються надання випускникам шкіл-інтернатів студентських стипендій (у списку вже є 120 бажаючих, на сьогодні знайдено джерела фінансування для 69. Крім того, вісім дітей-сиріт з Києво-Могилянської академії отримають стипендії від «Приятелів дітей»). Також, як повідомила представник ради директорів Канадського чорнобильського фонду Калина Батлер, нині започатковано роботу над проектом працевлаштування випускників шкіл-інтернатів. Пані Калина сподівається, що вже через два роки проект стане реальністю.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Політичне поле ще перекроюватимуть

Програма уряду — документ передусім політичний, аніж економічний, вважає заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко. Тому, заявив він на прес-конференції, немає потреби гадати, пройде чи ні ця програма в сесійній залі. Варто, за його словами, використати її обговорення, щоб удосконалити і скоригувати за рахунок думок і пропозицій народних депутатів. Особливо щодо економічного прогнозування. Олександр Зінченко впевнений, що уряд має підтримку більшості.

Водночас заступник Голови ВР вважає, що легкої, як він сказав, пробіжки в сесійній залі під час голосування за конституційну реформу не буде. Особливо коли вдадуться до так званого механічного підходу до депутатів. Так він відповів на запитання представників мас-медіа про те, чи не буде форсовано внесення змін до Конституції в березні на догоду провладним силам, які мають визначатися з єдиним кандидатом у Президенти.

Відповідаючи на запитання стосовно конкретних претендентів на президентську булаву та їх підтримки, Олександр Зінченко закликав журналістів не поспішати. Оскільки, за його словами, політичне поле в Україні ще буде перекроюватися і в парламенті, і поза ним. За словами заступника Голови ВР, поле для маневрів учасників конституційної реформи значно звузилося. Та все одно нинішній тиждень буде надзвичайно цікавий і вирішальний. Якщо в залі набереться 300 голосів, то, як сказав він, гучномовцем їх зупинити не можна. Очевидно, це було продовження його «заочної поради» тим, хто намагатиметься і надалі блокувати роботу ВР. Фізичне блокування, сказав О. Зінченко, метод неефективний. Дискусія і про конституційну реформу, і про бюджетні проблеми, зокрема й розмови про начебто приховування мільярдів бюджетних гривень, має відбутися в сесійній залі прозоро і відкрито. А тому Олександр Зінченко вважає за доцільне терміново змінити Регламент ВР, який, на його думку, не дає змоги парламенту висловлювати і формувати відповідні державні доктрини і формулювати політику України.

Анатолій ДЕНЬ.

Міжнародні спостерігачі — не недовіра, а допомога

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Початок на 1-й стор.).

За словами Голови ВР, важливим чинником також є і чітке законодавство. Він розповів, що нині готується законопроект про вибори Президента, який може бути розглянуто парламентом уже цього тижня. Говорячи про цей документ, Володимир Литвин зауважив, що рівність прав кандидатів, зокрема щодо доступу до виборців і ЗМІ, є визначальною позицією українського парламенту, котрий стежитиме за дотриманням цих ключових норм виборчого законодавства. Глава парламенту упевнений, що можливий адміністративний вплив на хід виборів цього року буде істотно обмежено, у тому числі й об'єктивними причинами. Зокрема, тим, що обиратиметься новий Президент і, отже, роль нинішнього адмінресурсу часто, підкреслив В. Литвин, перебільшена.

Тоне Тінсгард зазначила, що «для всіх важливо, який шлях обере Україна». І тому міжнародних спостерігачів і моніторинг вона попросила сприймати «як допомогу». Такий інтерес до виборів Володимир Литвин пов'язує із «поштовхом, який європейська спільнота хоче дати Україні щодо подальшого розвитку демократії у нашій державі» та з «геополітичним змаганням, що триває у світі і в якому певне місце відводиться й Україні». Втім, зазначив він, саме українці найбільше зацікавлені, щоб ці вибори були чесні та прозорі.

Цього ж дня Володимир Литвин зустрівся із президентом Комітету США при НАТО Брюсом Джексоном.

Яна СТАДІЛЬНА.

Без сенсацій, але з втратами

Вибори завершилися перемогою Путіна і пожежею біля Кремля

У Росії відбулися президентські вибори. Хоча їх результат і був легко передбачуваний, інтрига залишалася. Народ гадав, скільки голосів набере Володимир Путін?

За попередніми даними ЦВК, за Володимира Путіна проголосували 71,2 відсотка громадян. Комуніст Микола Харитонов набрав 13,8, безпартійні Сергій Глазьєв — 4,1, Ірина Хакамада — 3,8, елдепеерівець Олег Малишкін — 2,0, Сергій Миронов — 0,8, проти всіх проголосували 3,5 відсотка.

На виборчі дільниці прийшли понад 66 відсотків росіян, що мають право голосу.

Однак для політологів і журналістів, за браку змагальності кандидатів, вибори здалися нудними. Майбутній розвиток політичних процесів у Росії також передбачуваний. Новому старому президентові доведеться вживати непопулярні заходи: реформувати армію, системи охорони здоров'я, освіти, боротися з бюрократією. Для цього потрібно «закручувати гайки». Хоча президент під час своєї першої нічної прес-конференції заявив, що буде і далі проводити ліберальну політику, розвивати демократію, але в це у Росії мало хто вірить. Над Кремлем замаячила тінь Столипіна, який, як відомо, проводив реформи жорстко й агресивно.

До речі, день виборів у Росії закінчився не дуже вдало. У двохстах метрах від Кремлівської стіни пізно ввечері зайнявся знаменитий Манеж, побудований відомим архітектором Бове в далекому 1817 році. І хоча пожежу гасили всі лідери пропутінської «Єдиної Росії» — мер Юрій Лужков, міністр із надзвичайних ситуацій Сергій Шойгу і ще майже тисяча пожежників і міліціонерів, колишню царську стайню врятувати не вдалося. До ранку від величного будинку залишилися лише стіни.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Фото Рейтер.

Тим часом

У день президентських виборів офіційна Москва запросила в гості аджарського лідера Абашидзе. Російський МЗС виступив з офіційною заявою і попередив президента Грузії Михайла Саакашвілі, котрого якісь аджарські військові формування не пустили вчора ранком у Батумі, про відповідальність за будь-які рішучі дії з відновлення грузинського суверенітету. Крім того, Москва не заперечує факт переміщення своїх сил в Аджарії, хоча і стверджує, що це не має стосунку до нинішнього конфлікту. Сам Абашидзе, перебуваючи в Москві, фактично закликав своїх прихильників до збройного опору владі Тбілісі.

Відгомін теракту

Серед загиблих 11 березня в Мадриді є наш співвітчизник 1947 року народження

Про це повідомив керівник прес-служби МЗС України Маркіян Лубківський. За його словами, нині в Іспанії перебувають родичі загиблого. Вони за сприяння української дипломатичної установи і мерії Мадрида вирішують питання репатріації тіла.

Тим часом жахливий теракт позначився на результатах парламентських виборів, що відбулися в країні минулої неділі. Доти опозиційна Партія соціалістів здобула впевнену перемогу, отримавши 43% голосів, і генеральний секретар соцпартії Родрігес Сапатеро стане новим прем'єр-міністром. Соціалісти гостро критикували спрямовану на підтримку американської операції в Іраку позицію попередньої влади і в разі своєї перемоги на виборах обіцяли вивести звідти іспанський контингент. Нині в Іраку перебуває 1300 іспанських вояків.

Спостерігачі також відзначають, що на настрої електорату вплинули й намагання правлячої досі Народної партії перекласти відповідальність за вибухи на баскських сепаратистів і відвернути у такий спосіб увагу від «іракського сліду», який прогнозовано підсилив би шанси критиків проамериканської політики уряду.

Саакашвілі не пустили в Аджарію

На межі громадянської війни?

Минулої неділі приблизно о 16-й годині за тбіліським часом президент Грузії Михайло Саакашвілі та прем'єр-міністр Зураб Жванія разом з особистою охороною приїхали до КПП на адміністративному кордоні Аджарії, де їх зустріли кількасот беззбройних людей. Однак розмови не вийшло. Саакашвілі практично не дали говорити. Особливо активно поводилися жінки, що благали президента Грузії не проливати кров. Промова Михайла Саакашвілі була приблизно такого змісту: «Я президент Грузії чи ні?! Ви ж бачите, я прийшов до вас без зброї, а ви зустріли мене автоматами... Я президент чи ні?!». У відповідь на це люди, що його оточили, підняли руки: «Де ви бачите зброю? Де?!». Натовп скандував: «Бабу! Бабу!» (бабу — по-грузински означає «дід». Саме так звуть в Аджарії Аслана Абашидзе). Саакашвілі, заявивши наостанок, що в нього є і армія, і флот, був змушений піти. Не вдалася й спроба Зураба Жванії поговорити з людьми. На крик із натовпу: «Ну, будь ласка, зробіть щонебудь, щоб розрядити ситуацію!», Жванія відповів, що вони із президентом прибули на Чолокі тільки для цього. Зрештою президент і прем'єр сіли в автомобіль і повернулися до Поті.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Слабкість сильного, або Чому уряд пропонує холодний чай

Минулого тижня до Верховної Ради уряд подав відкориговану програму соціально-економічного розвитку на 2004 рік під промовистою назвою «Послідовність. Ефективність. Відповідальність». А в Європі з'явилася у продажу книжка афоризмів «залізної леді» Маргарет Тетчер під іншою назвою, але фактично про те саме, що декларує наш Кабінет Міністрів.

Книга афоризмів

Попри те, що про оригінали можна судити поки що лише з коментарів, наші засоби і методи, з допомогою яких ми додержуємося задекларованих принципів, відрізняються від британських, як холодний чай від гарячого. Але й уряд Маргарет Тетчер, й уряд Віктора Януковича, незважаючи на різний час свого перебування при владі, обрали курс на економічне процвітання і благополуччя свого народу. Темпам економічного зростання України сьогодні заздрять навіть на території Євросоюзу. Це все в програмі уряду Віктора Януковича —чорним по білому. У лютому промисловість країни засвідчила рекордну динаміку у 18,2 відсотка. До того ж маємо вже не хаотичний, не карколомний, а доволі збалансований розвиток на відміну від минулорічної весни. Так, переробна галузь випереджає видобувну вже вдвічі, а не в 7,7 разу, як було.

Якби Тетчер прочитала програму

Якщо взяти до уваги, що кінець календарного періоду зазвичай не забирає, а додає, то, вважай, промисловість свою макроекономічну партію виконала з честю. Прогноз Першого віце-прем'єр-міністра Миколи Азарова про вірогідне зростання ВВП за підсумками року на 9,1 відсотка можна вважати заявкою року, але афористична назва урядової програми на рік нинішній мимоволі нагадує один цікавий епізод з біографії «залізної леді». На першотравневій демонстрації в Москві, під ревіння і брязкіт військової потуги на Красній площі її якось запитали: «То тепер ви переконалися в перевагах соціалістичного будівництва?» Пані Маргарет відбрила блискавично: «Тепер я переконалася, що переваги можуть бути слабкістю». Не знаю, чи потрапили ці слова до книжки афоризмів, але все одно я радив би відшукати її кожному членові українського уряду, бо впевнений, що вона того варта.

Хоч як парадоксально, а наше економічне зростання ще не гарантує гідного добробуту сорокасьмимільйонному населенню. Якби Тетчер прочитала програму уряду Віктора Януковича, то напевно перепитала б: «Даруйте, 98 гривень мінімальної пенсії і 205 гривень мінімальної зарплати — то ваші мінімальні державні переваги?» І книжку можна було б поповнити ще однією — українською — главою. То була б купа аристократичних витончених шпильок. Про те, як політика підім'яла під себе економіку. Про урядовців, які більше нагадують іміджмейкерів. Про те, як фінансисти перевтілюються на сценаристів, бо пишуть для бюджетів лише консервативні сценарії. Вони передбачають занижені прогнози макропоказників для формування величезних додаткових доходів і заперечують адекватний розвиток внутрішнього попиту. Такі сценарії прагматичні економісти називають «чорнухою», за аналогією з відомим жанром кінематографа, через це навряд чи старій леді спаде на думку порівнювати когось з консерваторами.

Чомусь вони, кляті, не зростають

Минулого тижня я поцікавився в головного банкіра країни Сергія Тігіпка, до якої міри в Україні актуальна проблема розширення внутрішнього попиту. І в який спосіб, на його думку, стимулювати цей попит краще: нарощуючи державні видатки на субсидії, адресну допомогу тощо чи поступово наближаючи мінімальний рівень заробітної плати до прожиткового мінімуму? Проблема чи не найактуальніша, сказав він, головне, щоб зростали зарплати, стипендії, пенсії. Ба, і ми не проти! Але чомусь вони, кляті, не зростають, якщо не зважати на кілька гривень, одержаних купкою (20 відсотків!) літніх громадян після сумнозвісного перерахунку пенсій. Натомість маємо обіцянки Віктора Януковича, буцімто вони піднімуться ось-ось. Про намір підняти мінімальний розмір заробітної плати до 237 гривень уряд веде мову з минулого літа. Минулого тижня Прем'єр-міністр призначив черговий час «ікс» уже на вересень. Отже, маємо нагоду відсвяткувати першу річницю благих намірів — сказала б, напевно, Маргарет Тетчер.

Тільки не пересмикуйте, пані Тетчер, бо це питання в нас, справді, заполітизоване, хоча ціна його кілька мільярдів гривень. Вони є, але потрібні для того, щоб приховати нашу слабкість. Той факт, що темпи зростання промисловості різко відхиляються від прогнозних, свідчить і про зростання всупереч очікуванням кон'юнктури.

Розігріті і попит, і пропозиція, і ціни. Ціни виробників зросли на 4,5 відсотка, тоді як на відповідний період минулоріч — на 1,2 відсотка. Розрив між оптовими та роздрібними цінами загрожує вже непередбачуваним сплеском інфляції. Перший віце-прем'єр Микола Азаров прохопився на минулому тижні про потребу розробити державну програму для регулювання цін (щоб не зірвало кришку макрочайника. — **Авт.**) Можете іронізувати, пані Тетчер, далі — нам ще довго пити у прямому і переносному значенні холодний чай.

Сергій ВЛАД.

СУСПІЛЬСТВО

Газова правда

Минулого тижня голова Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Юрій Бойко урочисто відкрив Хрестищенську компресорну станцію на знаменитому Шебелинському родовищі, яке вже понад 30 років є найбільшим джерелом власного природного газу України. Новобудова дасть змогу відбирати газ із майже вичерпаних свердловин Шебелинки, збільшивши в такий спосіб річні обсяги українського газовидобутку. Відтепер додаткові мільйони кубометрів природного газу вітчизняного видобутку будуть надходити до помешкань українців і приноситимуть їм тепло та затишок. Урочистість була символічна. Приїзд керівника «Нафтогазу України» на Харківщину для відкриття станції відбувся після того, як Юрій Бойко побував на протилежному «газовому» краю держави — у Львівській області. На Галичині він узяв участь у спільній колегії правління НАК «Нафтогаз України» та облдержадміністрації, під час якої було схвалено стратегічний план нарощування темпів і газифікації, і постачання газу населенню цього регіону. Отже, це стало наочним свідченням планомірної роботи компанії у напрямі реалізації національної програми з розвитку газової галузі в масштабах всієї країни. Мовляв, у Львові новий етап починаємо, а у Харкові — черговий етап завершили.

Соціальний природний газ

Хоч як крути, але видобуток газу, подальша газифікація та, нарешті, стабільне забезпечення населення «блакитним паливом» —одні з головних функцій «Нафтогазу». Природний газ набуває чимраз більшого поширення у світі, його видобуток зростає. А вслід за цим — зростає і його споживання. Це накладає велику соціальну відповідальність на єдиного національного «оператора» всіх газових потоків України, яким є НАК. Соціальна функція полягає в тому, щоб не зробляти на першочергових потребах людей, а насамперед сприяти задоволенню цих потреб.

Власне, згадавши про Шебелинку, доречно буде сказати кілька слів про загальний стан справ у сфері газифікації країни. В минулому році підприємства «Нафтогазу» побудували та ввели в експлуатацію 420 км газопроводів та газових мереж, що на 18 відсотків перевищує показник 2002 року. Окрім того було побудовано 244 км газопроводів та відводів до населених пунктів, а також 176 км газових мереж. Обсяги будівництва газопроводів та відводів до населених пунктів зросли на 79 відсотків порівняно з 2002 роком.

Серед найбільших газопроводів у 2003 році були збудовані: до села Первомайське в Криму, міста Турки Львівської області, сіл Гриців на Хмельниччині, Вікторівка Одеської області, міста Красноармійська на Донбасі. Було реконструйовано 12,1 км газопроводу Луганськ—Лисичанськ, а також дільницю газопроводу Краснодарський край—Серпухов. Нинішнього року «Нафтогаз України» продовжив свою роботу, за що вдячні мешканці тих сіл і містечок, котрі не з чужих розповідей знають, як жити без газу. У січні завершили будівництво газопроводу Ковель—промвузол Рівне, протягом року планується побудувати газопровід до Судака, «запустити» першу чергу газопроводу до Білгорода-Дністровського, газифікувати низку населених пунктів Дніпропетровської, Рівненської, Хмельницької, Тернопільської областей.

«Посередником» між газопроводом і населенням є лічильник. Без нього сьогодні важко уявити будь-яке помешкання у цивілізованій країні. Розпорядженням голови правління НАК «Нафтогаз України» Юрія Бойка затверджено завдання з оснащення житла лічильниками газу цього року. Очікується, що рівно через рік в Україні з'явиться додатково 600 тисяч лічильників. А загальна кількість лічильників становитиме майже п'ять млн.

Найбільшу кількість лічильників буде встановлено у Львівській (50 тис.), Луганській (31 тис.), Харківській (31,8 тис.) областях. З метою зменшення втрат газу та прискорення оснащення житла приладами обліку споживання газу в 2004 році НАК «Нафтогаз України» розпочне реалізацію програм оснащення житлового фонду лічильниками газу в Луганській, Житомирській, Полтавській, Харківській областях.

Нову компресорну станцію, що збільшить український газовидобуток на 1 мільярд кубометрів, урочисто відкрили голова «Нафтогазу України» Юрій Бойко та керівник Харківської облдержадміністрації Євген Кушнарьов.

Свідчення того, що соціальні програми «Нафтогазу України» (окремим рядком в яких вписано і програму встановлення газових лічильників) мають правильний напрям — зменшення втрат газу. Саме завдяки зростанню точності вимірювання спожитого газу в 2003 році втрати зменшилися до 1,6 млрд. куб. м порівняно з 4,4 млрд. куб. м у 1996 році. А споживання природного газу в оселях, обладнаних лічильниками, сприяло зменшенню споживання газу населенням на 3,5 млрд. куб. м за збільшення кількості газифікованих квартир з 9,6 млн. до 11 млн. Коментарі, як то кажуть, зайві.

Керівник НАК «Нафтогаз України» Юрій Бойко описав мету компанії чітко і конкретно: «Газифікуючи нашу країну, «Нафтогаз» не лише реалізує соціальну політику держави, а й працює над розширенням внутрішнього ринку газу. Україна щорічно споживає до 70 мільярдів кубометрів газу та посідає за цим показником шосте місце в світі. Кінцевою метою роботи «Нафтогазу України» є створення системи обліку природного газу, що забезпечить високий рівень достовірності вимірювання під час його видобування, транспортування, зберігання і споживання. Створення такої системи сприятиме підвищенню ефективності компанії».

Одне слово, згідно з планами НАК «Нафтогаз України» 2004 рік має стати не черговим роком продовження реалізації соціальної стратегії компанії (до якої населення вже звикло), а роком кроку вперед у напрямі забезпечення енергетичної безпеки країни. Адже, фактично, одна з цілей «Нафтогазу» — щоб практично всі українці завжди мали вдома газ.

Обмежити і скоротити або розширювати і розвивати

Проте, щоб досягнути такого рівня, «Нафтогазу України» треба реалізувати ще цілий комплекс соціальних програм. А нині цілком реальною здається ситуація, коли в близькому майбутньому частину програм «Нафтогазу» доведеться або обмежувати і скорочувати, або... розширювати і розвивати. Причина такої роздвоєної ситуації банальна: дотації на природний газ для населення забирають все більше коштів у компанії. Також очікується, що цього року на чотири млрд. куб. м зменшаться експортні поставки газу. Основна причина такого непопулярного кроку — запровадження мита на експорт газу (10 доларів за 1000 куб. м).

Негативні наслідки таких кроків зрозумілі не лише керівництву «Нафтогазу України», а й державі. Президент Леонід Кучма не заради люб'язності протягом минулого року провів низку переговорів зі своїм туркменським колегою Сапармуратом Ніязовим. Як відомо, газ із Туркменистану є однією із головних складових газового «запасу» України. І призначений він в основному для споживання підприємствами промисловості. Але протягом минулого року світовий газовий ринок завдав «ударів» по багатьох промислових споживачах, і не лише в Україні. Внаслідок тенденції підвищення ціни на газ з початку 2004 р. промислові споживачі України закуповують його уже за новими тарифами. Щоправда, завдяки механізмам стримувань і противаг, що їх застосовує «Нафтогаз України», підвищення було помірковане і становило лише шість відсотків. Що ж, така правда сьогодення. І нікуди від неї не сховатися. Власне, варіант «розширювати і розвивати» матиме право на існування лише з поступовою компенсацією зростання світової ціни на газ.

Іншим крупним споживачем газу, після промисловості,

Успіх справи вирішують не обсяги, а прибутки

ТРАНСПОРТ

Вертикальний зліт триває

На колегії Міністерства транспорту, де обговорювали підсумки соціально-економічного розвитку важливого народногосподарського комплексу країни за минулий рік, відзначалася відрадна тенденція: галузь нарощує темпи зростання. Про це говорить чимало фактів. Так, послугами пасажирського транспорту скористалося 3833,5 млн. осіб, що на сім відсотків більше від минулорічного. Та найбільше зросла доставка вантажів авіацією — на 66,7 відсотка; 46 вітчизняних авіакомпаній перевезли близько 2,5 млн. осіб, із яких майже півмільйона — в межах України.

Характеризуючи роботу галузі, Георгій Кірпа сказав, що в минулому році досягнуто найголовнішого — стабілізації економічного становища в транспортно-дорожньому комплексі. За результатами господарської діяльності чистого прибутку одержано 844,9 млн. грн., до державного бюджету надійшло 1915,4 млн. грн., що на 42 відсотки більше, ніж торік. Робота всіх підприємств спрямовувалася на подальше нарощування обсягів перевезень пасажирів і вантажів та створення належних умов для повного задоволення потреб населення і господарств країни у якісному обслуговуванні. Чимало уваги приділялося розбудові міжнародних транспортних коридорів, оновленню основних виробничих фондів і насамперед рухомого складу, впровадженню сучасних технологій транспорту, модернізації та приведенню до євростандартів інфраструктури галузі.

Про зростання обсягів перевезень, звичайно, треба дбати, зауважив Г. Кірпа, але успіх справи вирішують прибутки. Тому саме вони мусять бути в центрі уваги кожного транспортника. Чи не найкраще з цим поки що справляються залізничники, в яких триває так званий вертикальний зліт. Тут перевезено 445,5 млн. тонн вантажів, що на 13,5 % більше минулорічного; зріс на 16,7 % вантажообіг, зокрема транзитний на 14,6 %. Трудівники сталевих магістралей завершили минулий рік із значними прибутками, сплатили всі податки до бюджету та різних фондів.

Порти чи перевалочні бази?

Певне зростання переробки вантажів є і в портах та на причалах країни (на 5 %), і що важливо — в морських торговельних портах (на 4 %). Усі вони прийшли в рік нинішній з прибутками. Останніх через війну в Іраку та неврожай в країні значно недобрали; з цієї самої причини уповільнилися темпи зростання щонайменше на 10 відсотків. Про одеські та миколаївські порти окрема мова, підкреслив Г. Кірпа, оскільки там є над чим працювати. В одеських портах майже всі механізми за безцінь розпродали, а там лише кранів було понад 500. Так що перспектив особливих у них немає, хіба що у пасажирського флоту, якщо зосередить увагу на якості обслуговування пасажирів. В Іллічівську мерія продала 50 гектарів землі, яку вже приватизовано. Те саме і в Миколаєві — розкроїли лиман від Очакова, приватизували землю, побудували міні-порти. Щоправда, все те не узаконено.

Порти потрібно зводити нові. Такі, як новостворюваний Донузлав. Бо старі, котрі будувалися за часів СРСР, насправді є перевалочними базами, де поруч розміщено дрова, вугілля, метал і все інше. Великі надії покладаються на глибоководний канал Дунай — Чорне море завдовжки 2,7 км, котрий має стати своєрідним «Малим Босфором», оскільки існуючий Босфор фактично паралізує пропуск наших суден. Будуватимуть його іноземці за свої кошти. Інвестори, підкреслив Г. Кірпа, стоять у черзі на право зведення каналу, поскільки вкладено в нього майже 5 млрд. доларів повернуться досить швидко. Такого ефективного проекту в нашій країні ще не було.

Показові є факти відродження вітчизняного літакобудування та оновлення аеропортів, що здійснюється згідно з чинною програмою. Особлива дяка народним депутатам України, які підтримали її. Виділяється для випуску авіатехніки поки що 150 млн. грн. — на три літаки, але якби за роки незалежності їх стільки виготовляли щороку, мали б солідний авіапарк.

«Мели, Іване, доки вітер не стане»

Складним залишається становище в системі автотранспорту, де діє майже 6 тис. підприємств, є 146,7 тис. автобусів та 790 тис. вантажівок. Понад 70 % рухомого складу автотранспорту відпрацювали свій ресурс, тому для пасажирських, наприклад, перевезень на 16 тисячах українських маршрутах використовується лише невеличка частка з них. Тішить те, що на чверть зросли міжміські, міжобласні та міжнародні пасажирські перевезення. А от програма «Сільський автобус», як зауважив Г. Кірпа, не пішла, бо 10 років парк автобусів майже не поповнювали. Проте за згаданою програмою зроблено чимало: у 2003 році регулярним автобусним сполученням охопили 2260 сільських населених пунктів, а з січня минулого року відкрили 858 нових автобусних маршрутів.

На колегії зазначалося, що для оновлення автопарку країни докладатимуть більше зусиль. З метою заохочення до цієї справи вітчизняних та закордонних автовиробників щорічно планується організовувати виставки нового та оновленого рухомого складу. На кшталт того, як практикують нині залізничники. Акцентуючи увагу на роботі автомобілістів, Г. Кірпа зауважив, що вони його турбують найбільше. І не тільки тому, що торік збитково працювали, хоча й записали собі в актив безплатне перевезення майже чотирьох мільярдів пасажирів. Тут не проведено навіть елементарну інвентаризацію. Це єдина некерована галузь, наголосив він, де відсутні економіка і фінансовий обіг, де працюють за принципом: «Мели, Іване, доки вітер не стане».

Непокоїть те, що під дахом цього виробничого підрозділу працює приватний транспорт загального користування. Два поняття — «приватне» і «загальне», — зауважив Г. Кірпа, не поєднуються. Приватник може приватно здійснювати пасажирські перевезення. Відома трагедія на кримській автостраді, де загинули шахтарі, сталася значною мірою тому, що приватник взявся обслуговувати пасажирів, визначивши свій транспорт придатним для загального користування. За цим особливо треба стежити, бо незабаром літо і приватники масово захочуть перевозити дітей і дорослих на відпочинок та оздоровлення. Таке можливе і трапляється тому, сказав Міністр транспорту, що дехто вседозволеність розуміє як вищий прояв демократії. Насправді в основі визнаної демократії (це ми бачимо з досвіду розвинених країн світу) — завжди дисципліна і контроль.

Ішлося на колегії і про інші актуальні питання: бу-

є населення України. 2003-го народ «спалив» 17,5 млрд. куб. м газу, промисловість — 18,1 млрд. Проте з кожним роком посилюється переконання, що за кілька років існування незалежної України в перманентному стані паливно-енергетичної кризи (90-ті рр. XX ст.) населення навчилося цінувати природний газ та, головне, уважно рахувати його вартість. Кого не запитай, практично всі нині знають: коли в тебе вдома стоїть лічильник, то ти платиш 175 грн. за 1000 куб. м газу, а коли лічильника немає, то 190 грн.

Але життя стрімко летить вперед. Якщо вчора ми сприймали з криками «ганьба» інформацію про підвищення ціни на газ, оскільки вважали за норму не рахувати обсяг спожитого газу, то сьогодні мешканці з лічильниками хочуть знати об'єктивну підставу підвищення ціни. Адже, коли людина має лічильник, то для неї не страшні незначні підвищення плати за газ. Чоловік лише похитає головою, відремонтує і утеплить свої старі вікна і, врешті-решт, витрачатиме на газ ті самі гроші. Навіть у разі підвищення ціни. І тоді буде цілком протилежний результат, ніж у приказці «ні собі, ні людям». Тут якраз і собі, і людям, себто держава заощадить газ і втрачені на нього кошти, а людина — матиме вдома більше тепла. Хоча, можуть сказати звичайні люди, все так просто лише в теорії.

Водночас скільки разів доводилося слухати розповіді наших співвітчизників, яких лиха доля закинула на чужину, про «їхні» ціни на той-таки газ і комунальні послуги. Навіть для місцевих мешканців з їхніми зарплатами — це важкий тягар. А все тому, що держава розуміє істинну вартість енергетичних ресурсів. До того ж у Німеччині, Великобританії, США, Іспанії, Польщі вартість комунальних послуг не лише висока, а й продовжує періодично зростати. Та й спробуй там не заплатити за газ чи світло — миттю опинишся у холоді або темряві. Така от газова правда.

І все піддається логічному поясненню. Споживання газу на планеті зростає, видобуток його також збільшується, але запаси газу навпаки катастрофічно зменшуються. Згідно з прогнозами міжнародних експертів, уже до середини XXI століття на планеті може виникнути так званий газовий голод. Тобто, звикнувши до газу і переробивши всі прилади під нього, ми станемо занадто залежні від нього. Тому сьогодні газопостачальні організації всього світу автономно дійшли спільної тези: з кожними періодом ціна зростатиме, а кошти мають спрямовуватися на розробку нових систем енергопостачання, які будуть незалежні від газу. Україна — не виняток. Тим паче, коли врахувати, що в себе ми видобуваємо лише 20 відсотків від того, що споживаємо.

Поглянувши на вартість «голубого палива» в інших країнах, котрі залежні від імпортного газу приблизно так, як і Україна (дивись економічну довідку), можна із упевненістю сказати, що в нас пересічний громадянин у жодному випадку не переплачує за газ. Ціна 190 грн. (35 доларів) для споживачів, які не мають лічильників, і 175 грн. (32,5 долари) — для щасливих власників облікових приладів, є цілком скромна за світовими мірками. І треба радіти, що вже п'ять років (з 1999) ціна залишається беззмінною.

Юрій КОРОЛЬЧУК.

Для довідки:

Німеччина купує російський газ за ціною 110—130 доларів США за 1 тис. куб. м. Німецький «Ругаз» продає в себе цей газ уже на 40—60 доларів дорожче. Тобто з різними «накрутками» пересічний німець купує газ за ціною не менш як 200 доларів. В Італії, Франції, Великобританії вартість ще вища, оскільки доплачують за транспортування. В США ціна газу становить 250—280 доларів.

— такий стратегічний напрям визначив для галузі Міністр транспорту України, генеральний директор «Укрзалізниці» Георгій КІРПА

дівництво та експлуатацію міжнародних транспортних коридорів (МТК), освоєння інвестицій, кадрову політику, євроазійські міжнародні контейнерні перевезення (котрі обраховуються в 10 млрд. штук, а наша частка там мізерна), середньомісячну заробітну плату працівників галузі, яка в цьому році становитиме 960 гривень. Зосереджувалася увага і на недосконалій роботі контрольно-ревізійних органів окремих департаментів Мінтрансу, ціновому «бандитизмі», який запровадили в цьому році деякі монополісти з випуску необхідних для галузі матеріалів, вузлів і агрегатів, що може обійтися Мінтрансу в додаткові 1,5 млрд. грн.; на розв'язанні соціальних та інших проблем. Г. Кірпа, зокрема, зауважив, що чиновники багатьох міністерств і відомств «забюрократизували» питання своєчасної здачі в експлуатацію першого вітчизняного автобану Київ—Одеса (обіцяні півмільярда гривень виділили «в свинячий голос»), через що дату його пуску довелося перенести на серпень поточного року.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Чи життєздатна буде та дивовижна «жива» споруда?

або Ще раз про те, варто чи ні будувати на ЧАЕС нове укриття, яке найменували конфайнментом

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПРОДОВЖУЄМО ТЕМУ

У Славутичі пропонували зупинити поїзд...

Другий «круглий стіл» з обговорення проекту будівництва нової захисної споруди над нинішнім об'єктом «Укриття» відбувся 10 березня у Славутичі (Київська область). Міський голова **Володимир Удовиченко** вправно взяв у свої руки важелі ведучого і зазначив:

— Це явище високої ваги, можливість громадян вплинути на такі складні проекти світового значення.

Так, надто важливе значення для міста, яке найближче до небезпечної радіоактивної «бочки», має початок практичних дій з перетворення четвертого зруйнованого енергоблока на екологічно безпечну систему. Тому напередодні цього обговорення громадська рада міста заявила: **«Громадські експерти вважають, що спорудження ангара над нинішнім саркофагом ні на крок не наближає нас до подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. Представлений проект не відповідає чинним в Україні законам, нормативам та прийнятим міжнародним зобов'язанням».**

А коли загострилася дискусія, і розробникам ТЕО дедалі важче було відповідати на дошкульні запитання активістів міської громади, пролунала пропозиція: **а чи не зупинити наш поїзд, вийти всім на зупинці, порадитися, а вже потім рухатися далі**. Пропонувався й інший варіант — повернутися до монолітного забетонування тієї «бочки», одного з багатьох варіантів локалізації радіоактивних матеріалів, які знаходяться під нинішнім укриттям.

Науковцям адресував своє обурення робітник ДСП ЧАЕС **Юрій Острязнін:**

— Якщо такі дискусії триватимуть і далі, то ми нічого не побудуємо. Наука збирається врешті-решт нас захистити чи ні? Ми вимагаємо: швидше знайдіть рішення, щоб надійно накрити саркофаг, побудуйте безпечну споруду.

А в Києві сперечалися академіки і звучали протилежні пропозиції

Не менш бурхливо ТЕО нового безпечного конфайнменту обговорювалось у Києві 12 березня н. р. на спільному засіданні Національної комісії з радіаційного захисту населення України (далі НКРЗУ) та керівників Мінпаливенерго. Навіть незважаючи на те, що заступник Міністра палива та енергетики України, член комісії, академік інженерної академії **М. Штейнберг** у своїй доповіді, здається, дав вичерпні відповіді на всі запитання, які звучали на «круглих столах» у музеї «Чорнобиль» (Київ) і Славутичі, а також ті, що могли повторюватися тут, або нові.

На чи не найсерйозніше зауваження декотрих учасників засідання про те, що не передбачено можливість практичного використання нової захисної споруди для вилучення з неї паливовмісних матеріалів і скорішого перетворення нинішнього об'єкта «Укриття» на безпечну систему Микола Олександрович відповів так. **Мінпаливенерго також за те, щоб швидше вилучати ті небезпечні матеріали, але куди? Немає спеціальних сховищ. Немає ще технології. Тому краще спочатку побудувати нову захисну споруду, водночас розробляти технології вилучення. У конфайнменті передбачено для цього технологічний простір. За його словами, нове укриття буде «живою» спорудою, яка не відповідає жодним чинним нормативним документам, до неї не можна пред'явити жорстких вимог, а тому її постійно вдосконалюватимуть.**

Перший заступник генерального директора ДСП «Чорнобильська АЕС» **В'ячеслав Фомін** наголосив: **ідеться про передпроектні обґрунтування, і проектанти врахують усі прийнятні зауваження й пропозиції.**

Але й це не зупинило кількох учасників засідання. Увага загострювалася на тому, що під час будівництва нового укриття не передбачено надійний захист людей, які працюватимуть у радіаційно небезпечних умовах. Будова буде не достатньо міцна, а облицювальні конструкції недовговічні. Складно буде доставляти великі монтажні конструкції водним шляхом — перешкодою стануть нинішні річкові мости та річка Прип'ять, яку давно не плавають важкотонажні судна.

Водночас звучали й протилежні пропозиції. Зважаючи на місцеві геологічні умови, помітний підйом підземних вод, велику вагу споруди тощо, взагалі слід відмовитися від її будівництва. І таке: якщо ми не знаємо, як вилучати паливовмісні матеріали й високорадіоактивні речовини, то краще почекати й нічого не робити. Мине час і можна буде легко з ними впоратися. Шкода від зруйнування нинішнього об'єкта «Укриття» не буде великою й не вийде за межі 30-кілометрової зони.

Дісталося авторам цих та інших подібних пропозицій. Утім, це природно: не може бути одностайного схвалення задуму побудови небаченої у світі споруди з нечуваним призначенням.

На великій відповідальності за будівництво планованої споруди перед наступними поколіннями наголосив у своєму підсумковому слові голова НКРЗУ, академік НАН України **Дмитро Гродзінський.** Він висловив сподівання, що розробники врахують побажання й зауваження і членів комісії.

Різкішим і категоричнішим був підсумок представника Президента України на ДСП ЧАЕС **Олександра Антропова**, який суперечку будувати чи ні нову захисну оболонку назвав некоректною справою. **«А якщо нічого не робити, чекати, як пропонується, то чи підвищиться безпека нинішнього об'єкта «Укриття?»** — закинув він учасникам засідання.

Справді, мабуть, не підвищиться безпека. Але буде коректним врахувати всі конструктивні пропозиції, які пролунали вже на трьох заходах процесу обговорення проектних задумів будівництва нової захисної споруди. І тих, які вочевидь прозвучать ще на громадських слуханнях, які відбудуться 20 березня у Славутичі.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Славутич—Київ.

Заставляти більше нема чого

Міський голова Кіровограда Микола Чигрин заявив, що, ймовірно, приміщення міськвиконкому... здадуть під заставу. У такий спосіб влада сподівається одержати в банку чотирип'ять мільйонів гривень кредиту, необхідних для ремонту міських доріг.

Микола Станіславович запевнив присутніх: Кіровоград у цьому плані не є піонером, і подібна практика широко застосовується в інших обласних центрах. Може, й так, але факт, що міська влада догосподарювалася до того, що, окрім свого приміщення, із комунальної власності більше не має чого й заставити, насторожує.

Олег БОНДАР.

Уточнення

У газеті «Голос України» за 21 січня 2004 року в № 11 (3261) у статті «Страшно, коли батько плаче» було зазначено, що органи влади Корсунь-Шевченківського району нібито проігнорували День пам'яті жертв голодомору 1932—1933 років. За інформацією, наданою Корсунь-Шевченківською районною державною адміністрацією, 22 листопада 2003 року її представники поклали до підніжжя пам'ятного знака квіти, було відправлено громадянську панахиду.

ФОТОФАКТ

У місті на Десні відкрилася міжнародна виставка «Чернігівщина православна». Із монастирів, єпархій України, Білорусі та Росії на ній представлено вироби іконописних майстерень, культовий фаянсовий посуд, ризи для священослужителів тощо. Головна мета заходу — сприяти поширенню традицій православної культури, відродженню ремесел при обителях.

На знімку: інокеня Валентина зі Свято-Єлизаветського монастиря (Мінськ).

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Голосування за припинення перевірок ЗМІ — тест на ставлення парламенту до проблем свободи слова

16 жовтня 2003 року народними депутатами України Томенком М.В., Сподаренком І.В., Боким І.С., Яворівським В.О., Правденком С.М. було внесено на розгляд Верховної Ради України проект постанови «Про забезпечення безперешкодної діяльності засобів масової інформації у передвиборний період 2004 року», яким передбачається введення мораторію на проведення перевірок засобів масової інформації міністерствами і відомствами у передвиборний період на виборах Президента 2004 року. Проект постанови Верховної Ради України спрямований на забезпечення конституційних прав громадян України на інформацію, політичної та ідеологічної багатоманітності.

4 березня 2004 р. проект постанови «Про забезпечення безперешкодної діяльності засобів масової інформації у передвиборний період 2004 року» підтримали 206 народних депутатів, включаючи керівництво парламенту. За введення мораторію на проведення перевірок ЗМІ проголосували фракції «Нашої України», КПУ, майже всі депутати СПУ, БЮТ, троє парламентаріїв з фракції Аграрної партії та троє з «Народовладдя». Не підтримали проект постанови всі члени фракцій СДПУ (о), «Регіони України», НДП, партій ППУ та «Трудова Україна», групи «Демократичні ініціативи», «Народний вибір» та більшість народних депутатів з фракцій Аграрної партії України та «Народовладдя».

«ЗА» введення мораторію на проведення перевірок ЗМІ у передвиборний період:

Позафракційні
Кількість депутатів: 18

1. Артеменко Ю.А.
2. Зінченко О.О.
3. Кеменяш О.М.
4. Литвин В.М.
5. Мартинюк А.І.
6. Слабенко С.І.
7. Фіалковський В.О.

Фракція «Наша Україна»
Кількість депутатів: 100

1. Альошин В.Б.
2. Асадчев В.М.
3. Атрошенко В.А.
4. Балога В.І.
5. Безсмертний Р.П.
6. Беспалий Б.Я.
7. Білозір О.В.
8. Бойко Ю.А.
9. Бондар В.Н.
10. Бондаренко В.Д.
11. Васюник І.В.
12. Гаврилюк І.Я.
13. Гірник Є.О.
14. Григорович Л.С.
15. Гринів І.О.
16. Гудима О.М.
17. Гуменюк О.І.
18. Гурвіц Е.Й.
19. Джемілєв М.
20. Джоджик Я.І.
21. Драч І.Ф.
22. Єханурoв Ю.І.
23. Жванія Д.В.
24. Жебрівський П.І.
25. Жовтяк Є.Д.
26. Жулинський М.Г.
27. Загрева Б.Ю.
28. Заєць І.О.
29. Зварич Р.М.
30. Зімін О.П.
31. Іванчо І.В.
32. Івченко О.Г.
33. Ігнатенко П.М.
34. Капустін В.В.
35. Кармазін Ю.А.
36. Катеринчук М.Д.
37. Качур П.С.
38. Кендзьор Я.М.
39. Кириленко В.А.
40. Ключковський Ю.Б.
41. Коваль В.С.
42. Король В.М.
43. Косів М.В.
44. Костенко Ю.І.
45. Костинюк Б.І.
46. Круць М.Ф.
47. Кульчинський М.Г.
48. Лебедівський В.А.
49. Манчуленко Г.М.
50. Мартиненко М.В.
51. Мовчан П.М.
52. Мойсик В.Р.
53. Морозов О.В.
54. Одайник М.М.
55. Олексіюк С.С.
56. Олійник П.М.
57. Оробець Ю.М.
58. Осташ І.І.
59. Павленко Ю.О.
60. Пинзеник В.М.
61. Плющ І.С.
62. Поліщук М.Є.
63. Полянчич М.М.
64. Порошенко П.О.
65. Рибачук О.Б.
66. Сабашук П.П.
67. Скомаровський В.В.
68. Слободян О.В.
69. Соболєв С.В.
70. Сокирко М.В.
71. Стецьків Т.С.
72. Стойко І.М.
73. Стретович В.М.
74. Танюк Л.С.
75. Тарасюк Б.І.
76. Тарасюк І.Г.
77. Терьохін С.А.
78. Ткач Р.В.
79. Томенко М.В.
80. Томич І.Ф.
81. Третьяков О.Ю.
82. Трофименко В.В.
83. Тягнибок О.Я.
84. Удовенко Г.Й.
85. Устенко О.А.
86. Філенко В.П.
87. Цехмістренко В.Г.
88. Червоненко Є.А.
89. Червоній В.М.
90. Черновецький Л.М.
91. Черняк В.К.
92. Чечель М.Й.
93. Чорноволенко О.В.
94. Чубаров Р.А.
95. Шандра В.М.
96. Ширко Ю.В.
97. Юхновський І.Р.
98. Ющенко В.А.
99. Ющенко П.А.
100. Яворівський В.О.

Фракція комуністів
Кількість депутатів: 59

1. Александровська А.О.
2. Алексеєв І.В.
3. Анастасієв В.О.
4. Анісімов В.О.
5. Аніщук В.В.
6. Бабурін О.В.
7. Бондарчук О.В.
8. Борщевський В.В.
9. Буждиган П.П.
10. Буйко Г.В.
11. Герасимов І.О.
12. Гінзбург О.П.
13. Гмиря С.П.
14. Голуб О.В.
15. Грач Л.І.
16. Грачев О.О.
17. Гуренко С.І.
18. Доманський А.І.
19. Дорогунцов С.І.
20. Катушева З.Г.
21. Заклунна-Мироненко В.Г.
22. Крючков Г.К.
23. Кравченко М.В.
24. Лещенко В.О.
25. Кухарчук М.А.
26. Маркуш М.А.
27. Лобода М.В.
28. Матвеєв В.Г.
29. Масенко О.М.
30. Мигович І.І.
31. Матвєєв В.Й.
32. Мішура В.Д.
33. Мироненко В.А.
34. Наливайко А.М.
35. Мороз А.М.
36. Носенко М.П.
37. Новак В.М.
38. Оржаховський А.В.
39. Олійник Б.І.
40. Петренко В.С.
41. Парубок О.Н.
42. Поліїт А.А.
43. Петров В.Б.
44. Пузаков В.Т.
45. Пономаренко Г.Г.
46. Родіонов М.К.
47. Пхиденко С.С.
48. Симоненко П.М.
49. Самойлик К.С.
50. Сінченко С.Г.
51. Сімонов В.Д.
52. Соломатін Ю.П.
53. Сіренко В.Ф.
54. Цибенко П.С.
55. Ткаченко О.М.
56. Чичканов С.В.
57. Челноков С.Д.
58. Шульга М.О.

Фракція Блоку Юлії Тимошенко
Кількість депутатів: 18

1. Білорус О.Г.
2. Волинець М.Я.
3. Головатий С.П.
4. Зубов В.С.
5. Кирильчук Є.І.
6. Левцун В.І.
7. Сас С.В.
8. Семинога А.І.
9. Ситник К.М.
10. Таран В.В.
11. Тимошенко Ю.В.
12. Турчинов О.В.
13. Хмара С.І.
14. Шкіль А.В.

Фракція Соціалістичної партії України
Кількість депутатів: 20

1. Баранівський О.П.
2. Бокий І.С.
3. Бульба С.С.
4. Вернигора Л.М.
5. Вінський Й.В.
6. Гармаш Г.Ф.
7. Грязєв А.Д.
8. Карнаух М.В.
9. Луценко Ю.В.
10. Малиновський О.П.
11. Мельник М.Є.
12. Мельничук М.В.
13. Мороз О.О.
14. Ніколаєнко С.М.
15. Рудьковський М.М.
16. Семенюк В.П.
17. Співачук В.Л.
18. Сподаренко І.В.
19. Шибко В.Я.

Фракція Аграрної партії України
Кількість депутатів: 16

1. Мартиновський В.П.
2. Терещук С.М.
3. Шевченко О.О.

Група «Народовладдя»
Кількість депутатів: 22

1. Толочко П.П.
2. Правденко С.М.
3. Козаченко О.О.

НЕ ПІДТРИМАЛИ проект постанови «Про забезпечення безперешкодної діяльності засобів масової інформації у передвиборний період 2004 року»:

Фракція Соціал-демократичної партії України (о)
Кількість депутатів: 38

1. Абдуллін О.Р.
2. Андресюк Б.П.
3. Блохін О.В.
4. Борзов В.П.
5. Воюш В.Д.
6. Гайдош І.Ф.
7. Горбатов В.М.
8. Грановський О.Г.
9. Дубицький В.В.
10. Євдокимов В.О.
11. Заєць В.В.
12. Заплатинський В.М.
13. Злочевський М.В.
14. Калетнік Г.М.
15. Кравчук Л.М.
16. Кузьменко П.П.
17. Лісін М.П.
18. Лукашук О.Г.
19. Льовін А.І.
20. Мазуренко В.І.
21. Немировський О.А.
22. Писаренко А.Г.
23. Писарчук П.І.
24. Плужников І.О.
25. Подобедов С.М.
26. Прошкуратова Т.С.
27. Руденко Г.Б.
28. Рябіка В.П.
29. Сацюк В.М.
30. Сігал Є.Я.
31. Суркіс Г.М.
32. Сухий Я.М.
33. Франчук А.Р.
34. Франчук І.А.
35. Царенко О.М.
36. Шепетін В.Л.
37. Шурма І.М.
38. Шуфрич Н.І.

Фракція Аграрної партії України
Кількість депутатів: 16

1. Борзих О.І.
2. Ващук К.Т.
3. Гладій М.В.
4. Єремеєв І.М.
5. Калінчук В.А.
6. Козловський А.М.
7. Рішняк І.М.
8. Плютинський В.А.
9. Слаута В.А.
10. Самоплавський В.І.
11. Шершун М.Х.
12. Сятиня М.М.
13. Шпак В.Ф.

Фракція Народно-демократичної партії
Кількість депутатів: 14

1. Заїчко В.О.
2. Зарубінський О.О.
3. Каденюк Л.К.
4. Кафарський В.І.
5. Крук Ю.Б.
6. Мовчан В.П.
7. Олуйко В.М.
8. Павлюк М.П.
9. Петров О.В.
10. Пустовойтенко В.П.
11. Супрун Л.П.
12. Толстоухов А.В.
13. Шведенко М.М.
14. Шевчук С.В.

Фракція «Регіони України»
Кількість депутатів: 67

1. Авраменко В.Ф.
2. Акопян В.Г.
3. Антемюк В.Д.
4. Антоньєва Г.П.
5. Байсаров Л.В.
6. Бастрига І.М.
7. Бахтеєва Т.Д.
8. Беспалов О.П.
9. Богатирьова Р.В.
10. Бойко В.С.
11. Бондаренко Г.І.
12. Бронніков В.К.
13. Бубка С.Н.
14. Веревський А.М.
15. Вернидубов І.В.
16. Горбаль В.М.
17. Горлов Г.В.
18. Димінський П.П.
19. Жеваго К.В.
20. Звягільський Ю.Л.
21. Зубанов В.О.
22. Ісаєв Л.О.
23. Кальніченко І.В.
24. Кириченко Л.Ф.
25. Клімов Л.М.
26. Клюєв А.П.
27. Колоніарі О.П.
28. Комар М.С.
29. Коновалюк В.І.
30. Корсаков О.Я.
31. Круглов М.П.
32. Курас І.Ф.
33. Ландик В.І.
34. Лапін Є.В.
35. Ларін С.М.
36. Лещинський О.О.
37. Майстришин В.Я.
38. Макеєнко В.В.
39. Матвієнко П.В.
40. Матвієнков С.А.
41. Матвійчук Е.Л.
42. Мусіяка В.Л.
43. Наконечний В.Л.
44. Насалик І.С.
45. Панасовський О.Г.
46. Пеклушенко О.М.
47. Пехота В.Ю.
48. Поліщук К.А.
49. Потапов В.І.
50. Ратушняк С.М.
51. Рибак В.В.
52. Римарук О.І.
53. Самофалов Г.Г.
54. Сафіуллін Р.С.
55. Сівкович В.Л.
56. Скудар Г.М.
57. Стоян О.М.
58. Сулковський П.Г.
59. Тимошенко В.А.
60. Турманов В.І.
61. Хара В.Г.
62. Хомутиннік В.Ю.
63. Царьов О.А.
64. Челомбітко І.В.
65. Четверіков І.А.
66. Шкіря І.М.
67. Янковський М.А.

Фракція партій ППУ та «Трудова Україна»
Кількість депутатів: 42

1. Бауер М.Й.
2. Бичков С.А.
3. Буряк О.В.
4. Буряк С.В.
5. Васадзе Т.Ш.
6. Веретенников В.О.
7. Гадяцький Л.М.
8. Гіршфельд А.М.
9. Гладкіх В.І.
10. Горбачов В.С.
11. Гуреєв В.М.
12. Дашутін Г.П.
13. Деркач А.Л.
14. Деркач Л.В.
15. Довгий С.О.
16. Довгий Т.О.
17. Драчевський В.В.
18. Єдін О.Й.
19. Засуха Т.В.
20. Іоффе Ю.Я.
21. Клименко А.В.
22. Косьяненко О.В.
23. Кузьмук О.І.
24. Кукоба А.Т.
25. Литвин В.В.
26. Майко В.І.
27. Мхітарян Н.М.
28. Нощенко М.П.
29. Оніщук М.В.
30. Пінчук В.М.
31. Полякова Л.Є.
32. Поплавський М.М.
33. Рахансkий А.В.
34. Рудьковський Д.О.
35. Сергієнко Л.Г.
36. Станецький Г.С.
37. Сташевський С.Т.
38. Стребко С.К.
39. Сушкевич В.М.
40. Чикал А.В.
41. Шаров І.Ф.
42. Шпиг Ф.І.

Група «Демократичні ініціативи»
Кількість депутатів: 19

1. Бандурка О.М.
2. Гавриш С.Б.
3. Галієв Е.Е.
4. Давидова Л.І.
5. Добкін М.М.
6. Каратуманов О.Ю.
7. Карпов О.М.
8. Колісник М.Д.
9. Плохой І.І.
10. Райков Б.С.
11. Резнік І.Й.
12. Рябікін П.Б.
13. Салигін В.В.
14. Салмін О.В.
15. Сандлер Д.М.
16. Святаш Д.В.
17. Фельдман О.Б.
18. Ярославський О.В.
19. Ярославський О.В.

Група «Народовладдя»
Кількість депутатів: 22

Гаврилюк В.В. — Губський Б.В.
Гуров В.М. — Демьохін В.А.
Задорожній О.В. — Зубець М.В.
Іванов С.А. — Климпуш О.Д.
Мокроусов А.О. — Миримський Л.Ю.
Осика С.Г. — Нечипорук В.П.
Ременюк О.І. — Потебенько М.О.
Сватков Л.Б. — Развадовський В.Й.
Шкляр В.Б. — Хмельницький В.І.
Юхновський О.І.

Група «Народний вибір»
Кількість депутатів: 14

Астров-Шумілов Г.К. — Баграєв М.Г.
Бойко В.О. — Будаг'янц М.А.
Гапочка М.М. — Гошовський В.С.
Кирилов В.Д. — Мельников М.П.
Надрага В.І. — Сміяненко І.М.
Солошенко М.П. — Фоменко К.О.
Цкітішвілі Е.О. — Чеботарьова Ю.С.

Результати голосування публікуються на вимогу фракції «Наша Україна»

Не для контролю, а для соціального захисту

Сьогодні в Україні зареєстровано понад 19 тисяч друкованих видань. З'ясувати, скільки їх працює насправді — мета підписаного розпорядження стосовно моніторингу засобів масової інформації і журналістів. Про це заявив голова Державного комітету телебачення та радіомовлення Іван Чиж під час прес-конференції.

За словами Івана Чижа, до нього звернулися голова Національної спілки журналістів Ігор Лубченко з проханням провести «своєрідний моніторинг і паспортизацію» і надати анкети журналістам для того, щоб глава НСЖУ зміг використовувати дану інформацію для «соціального захисту» працівників українських ЗМІ.

Водночас голова Держкомтелерадіо підтримав запровадження мораторію на проведення перевірок засобів масової інформації на час президентської кампанії.

На його думку, під час виборів треба забезпечити абсолютно прозорий механізм доступу до інформаційних ресурсів відповідно до законодавства. «Оскільки зараз в Україні є багато приватних каналів, то канал, за яким стоїть капітал певної політичної сили, звичайно, буде більше «симпатизувати» цій структурі, цьому політику», — сказав Іван Чиж. Але державні мовники і телевізійники мають чітко дотримуватися законодавства.

Під час прес-конференції йшлося і про виконання закону про суспільну мораль. Матеріали, які можуть завдати моральної шкоди суспільству, виноситимуть на розгляд громадської експертної ради, створеної при Держкомтелерадіо, — запевнив І. Чиж. «Закон про суспільну мораль дозволяє закриття таких видань, і ми це робитимемо. Нехай тоді видавець або редакція судяться з Держкомтелерадіо. Але розбійничати в інформаційному просторі, навіть заради комерційного інтересу, на шкоду здоров'ю нації, дітям — нікому не дозволено», — наголосив І. Чиж.

Олена ГОРБУНОВА.

Постанова Верховної Ради України

Про затвердження Державної програми розвитку інноваційних напрямів індустрії моди до 2010 року

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити Державну програму розвитку інноваційних напрямів індустрії моди до 2010 року.

2. Доручити Кабінету Міністрів України у тримісячний термін привести нормативно-правову базу у відповідність із Державною програмою розвитку інноваційних напрямів індустрії моди до 2010 року.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
19 лютого 2004 року.
№ 1530-IV.

До постанови

І краси треба вчитися

Метою Державної програми розвитку інноваційних напрямів індустрії моди є створення і вдосконалення розгалуженої системи вищої освіти, розробка програмно-методичної бази для її ефективного функціонування.

Реалізація програми передбачає проведення атестації, переатестації суб'єктів господарської діяльності відповідно до категорій підприємств (вища, перша, друга категорії), що надають послуги у сфері перукарського мистецтва та декоративної косметики.

Передбачається здійснити перевірку вищих навчальних закладів, професійно-технічних училищ, курсів щодо наявності ліцензій Міністерства освіти і науки України на право займатися підготовкою, перепідготовкою, підвищенням кваліфікації кадрів сфери перукарського мистецтва та декоративної косметики. Буде розроблено нові навчальні плани, видано якісні підручники. Пропонується запровадити державні стандарти освіти з перукарського мистецтва та декоративної косметики (молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст, магістр).

Базовим вищим навчальним закладом визначено Київський національний університет культури і мистецтва.

Нова студія

3 лютого 2004 року в кабельній мережі Києва з'явився ще один телевізійний канал — парламентський

СВОБОДА СЛОВА

Одержавши восени минулого року ліцензію на телемовлення, Дирекція телерадіопрограм Верховної Ради України розробила поетапний план становлення та розвитку парламентського телебачення в Україні.

— Сьогодні ми працюємо як експериментальне телемовлення, — розповідає директор парламентського каналу Микола Орловський, — адже треба провести цілий комплекс технічних заходів, щоб вийти на повномасштабне мовлення.

Скажімо, щоб транслювати наші програми в регіонах держави, треба розповсюдити відповідно сигнал на кабельні мережі великих міст і регіонів України. Це стане можливим завдяки супутниковому зв'язку. Вже маємо угоду про вихід на супутник і в квітні проведемо перші трансляції пленарних засідань Верховної Ради на регіони.

Головна турбота — перехід пізніше в нові студії на вул. Садовій, 3-а. Це — великий шмат роботи. До речі, оснащення нового телеканалу та сам запуск залежить від фінансування. Сьогодні в дирекції немає поки що жодної копійки на закупівлю нової відеотехніки, хоча в бюджет на 2004-й рік це закладено. Однак надходження згідно з розписом Міністерства фінансів мають відбутися лише у другому півріччі.

Та мети основної вже досягнуто: люди мають змогу побачити й почути в повному обсязі все те, що відбувається в українському парламенті, а самі депутати — подати свою роботу без редагування й компіляцій, об'єктивно. Адже саме про це багато говорили наші парламентарії протягом останніх років.

Крім прямих трансляцій із засідань Верховної Ради, планово відеорепортажі із засідань комітетів в повному обсязі, розповіді про роботу депутатів у округах, трансляція інформаційних та аналітичних програм. Але цьому передуватиме велика й копітка робота творчого колективу дирекції, її технічного персоналу.

Процес розпочався, і його варто підтримати на всіх державних рівнях. Адже в Україні вперше на теренах колишнього Радянського Союзу, або вперше в СНД, створено демократичний телевізійний парламентський канал.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Українське походження автомобіля визначатиме закон

Прийнятий Верховною Радою 5 лютого цього року закон України «Про розвиток автомобільної промисловості України» Президент України Л. Кучма не підписав і повернув на повторний розгляд із зауваженнями до статті 4, яка встановлює критерії визначення країни походження автомобілів, мотоциклів, комплектуючих виробів і запасних частин.

Слід відзначити, що в цілому прийнятий закон відповідає завданням переходу України до ринкових умов виробництва та загальноприйнятим у світі методам регулювання внутрішнього автомобільного ринку.

Відомо, що автомобілебудування є провідною галуззю в багатьох країнах світу. Україна — не виняток, адже в нас автомобільну промисловість на законодавчому рівні визнано пріоритетною галуззю економіки поряд із судно-, літакобудуванням, сільськогосподарським машинобудуванням тощо. Свою значущість для національної економіки автомобілебудування доводить стало високими темпами зростання. Так, минулого року обсяги випуску товарної продукції в галузі зросли більш ніж удвічі, а питома вага її в загальному обсязі машинобудування становила понад 35 відсотків.

На жаль, державне сприяння розвиткові галузі часто залишалося в нас у вигляді декларацій. Хоча автомобілебудування для України є не менш важливим, аніж, скажімо, суднобудівна промисловість, якій нещодавно Верховна Рада вирішила подовжити надані державні преференції до 2012 року.

У цьому світлі роль закону «Про розвиток автомобільної промисловості України» не можна переоцінити. В ньому як основний принцип державної промислової політики в галузі автомобілебудування було вперше чітко сформульовано орієнтацію на виробництво продукції українського походження. Втілення цієї політики стимулюватимуть наданням підприємствам тимчасових преференцій, зокрема, звільненням від сплати податку на прибуток за умови його реінвестування у виробництво та звільненням від сплати мита під час ввезення сучасного технологічного устаткування, матеріалів, призначених для створення нових і модернізації діючих потужностей, а також необхідних для виробництва частин та комплектуючих виробів.

Єдиною умовою для одержання преференцій є спрямованість підприємницької діяльності на випуск продукції, яка відповідає статусу українського походження. Це означає, що більше половини доданої вартості продукції повинно створюватися в Україні.

За допомогою таких стимулюючих заходів буде створено потрібні умови для розвитку підприємств автомобілебудування, зростання їх експортного потенціалу, збільшення кількості робочих місць і надходжень до бюджетів усіх рівнів. Отже, положення про українське походження транспортних засобів, комплектуючих виробів і запасних частин є стрижневим принципом закону.

Однак 5 лютого Верховною Радою було затверджено редакцію статті 4, яка порушила цей принцип і встановила, що країна походження повинна визначатися за статтями 277—279 Митного кодексу України. Це жодним чином не відповідає духу й цілям прийнятого законодавчого акта, а тому не могло не отримати належної оцінки з боку Президента України.

По-перше, в Митному кодексі країна походження визначається для потреб регулювання ввезення товарів на митну територію України та вивезення їх з цієї території. В законі ж «Про розвиток автомобільної промисловості» країну походження передбачено визначати з метою заохочення виробника до випуску транспортних засобів, які відповідають статусу українського походження, або принаймні до створення потужностей для виготовлення такої продукції.

По-друге, критерії для визначення країни походження, які містяться у статтях 277—279 Митного кодексу, носять загальний характер і передбачені для широкого спектру товарів. До того ж законодавчо передбачено багатоваріантне їх тлумачення, що буде фактично залишено на розсуд того чи іншого суб'єкта, який визначає походження товару. А це, звісно, створить безмежні можливості для зловживань. Так, на практиці українськими будуть визнаватися і автомобілі, виготовлені в Україні методом повномасштабного виробництва, і ті, що з допомогою простих складальних операцій збиратимуть з кількох великих імпортованих агрегатів і вузлів. Операції ж з простого складання слугуватимуть формальним прикриттям імпорту автомобілів без сплати належних податків і зборів.

Слід наголосити, що великовузлове складання без паралельного створення потужностей для повноцінного виробництва завдає величезної шкоди державі. Передусім воно виступає альтернативою прямому імпорту та істотно зменшує надходження від митних платежів. По-друге, воно руйнує інвестиційний клімат у державі, оскільки є продовженням заводських конвеєрів іноземних компаній-виробників без внесення ними реальних інвестицій в українську економіку. Нарешті, великовузлове складання повністю нищить вітчизняне автомобілебудування, адже за рахунок бюджету здешевлює складені автомобілі, не обтяжуючи підприємства капітальними витратами на розвиток виробництва та створення робочих місць.

Саме з цих причин можливість такого складання надається підприємствам переважно в країнах, які розвиваються, та виключно під зобов'язання локалізувати виробництво з початковим порогом локалізації у 40—60 відсотків. При цьому ввізне мито на продукцію встановлюється на рівні від 40 до 100(!) відсотків.

Тож прийнята редакція статті 4 за своєю суттю руйнує закладену під час розробки закону систему стимулювання автомобільної промисловості. Змістовна невизначеність критеріїв походження створює колізію, коли виготовлені відповідно до прийнятого закону транспортні засоби апріорі будуть неконкурентоспроможні навіть на ринках СНД. Держава ж одночасно безпідставно надаватиме виробникам преференції за випуск малоефективної продукції. За цих умов розвиток галузі буде ілюзорний, а втрати бюджету цілком реальні.

Зважаючи на загрозу економічним інтересам держави, Президент України не підписав закон і запропонував внести зміни до статті 4. Запропоновані главою держави конкретні, однозначні та прозорі критерії для визначення українського походження продукції автомобілебудівників забезпечать чітке адміністрування фінансової діяльності підприємств і відвернуть можливість надання безпідставних преференцій зі сплати податків і зборів.

Василь ГУРЕЄВ, народний депутат України.

ЗАКОНоДАВець

Офіцер солдатові вже не пан, зате солдат офіцеру — товариш

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що з набранням чинності цим законом, який вніс зміни до Статуту внутрішньої служби, Дисциплінарного статуту, Статуту гарнізонної та вартової служби, істотних змін зазнають статутні стосунки військовослужбовців Збройних сил України.

Так, змінено форму звертання військовослужбовців. Чинний досі Статут внутрішньої служби (ст. 39) передбачав дві форми звертання військовослужбовців один до одного за власним вибором — «товариш» або «пан» сержант, майор, генерал-майор тощо. **Відтепер для звернення військовослужбовців у Збройних силах України вживатиметься лише одна форма — «товариш».** Тобто повернулися до форми звертання, що існувала і в радянській армії, і в українському війську на початковому етапі його становлення. Водночас передбачено можливість іншої форми звертання наших вояків до своїх іноземних колег під час участі у спільних з іноземними контингентами військових навчаннях, миротворчих та інших подібних операціях, що здійснюються на підставі міжнародних договорів України. У таких випадках, як зазначається у законі, звертання до осіб, які входять до складу військових контингентів інших держав, має відповідати статутним правилам цих держав.

Певних змін зазнали положення Статуту внутрішньої служби, що визначають робочий час військовослужбовців. **Відповідно до нової редакції ч. 2 ст. 199 статуту, встановлено два види робочого тижня для військовослужбовців залежно від їх статусу: 1) для військовослужбовців строкової військової служби і курсантів (слухачів) військових навчальних закладів, навчальних центрів, військових частин — 6-денний робочий тиждень з одним вихідним днем; 2) для інших військовослужбовців — 5-денний робочий тиждень з двома вихідними днями.** За цього Статут внутрішньої служби поповнився новим і важливим з огляду на забезпечення трудових прав військовослужбовців положенням про те, що тривалість робочого тижня встановлюється законом. Таке уточнення, як випливає з його змісту, має обмежити цю тривалість конкретною кількістю робочих годин, що визначатиметься з урахуванням специфіки військової служби та завдань війська, а також нормальної тривалості робочого часу працівників.

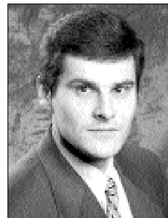
Якщо попередня редакція ст. 20 Статуту внутрішньої служби передбачала лише право військовослужбовців на носіння, зберігання та застосування (у передбачених законодавством випадках, під час виконання службових обов'язків) зброї, то нова редакція цієї статті закріпила також право військовослужбовців на застосування заходів фізичного впливу та застосування спеціальних засобів. За новим правилом застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та зброї допускається, якщо інші заходи виявилися неефективними або якщо через обставини застосування інших заходів є неможливим.

Змінено і порядок виконання наказів військовослужбовцями. По-перше, він значною мірою демократизований. По-друге, більш широко враховує реалії, що можуть виникнути під час віддання та виконання наказів. До прийняття цього закону Статут внутрішньої служби містив лише імперативне положення про те, що військовослужбовець зобов'язаний неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін і доповісти про виконання наказу (з цього випливало, що невиконання наказу виключається в принципі). **Відтепер військовослужбовець матиме можливість альтернативної поведінки у такій ситуації. Передусім закон закріпив можливість доповісти начальнику (командиру) і про виконання наказу, і про його невиконання (в останньому випадку військовослужбовець має зазначити причини невиконання ним наказу чи його несвоєчасного (неповного) виконання). Крім того, якщо військовослужбовець розуміє, що він неспроможний виконати наказ своєчасно та у повному обсязі, він про це зобов'язаний доповісти начальнику (командиру) негайно.**

Новим законом змінено положення Дисциплінарного статуту, що регламентують порядок виконання дисциплінарних стягнень. Зокрема, збільшено термін його виконання — якщо раніше таке стягнення мусили виконати максимум упродовж місяця з дня його накладення, то відтепер на це відводиться три місяці. Хто носить погони, той розуміє ліберальність такої норми.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що у зв'язку із введенням законом України від 7 березня 2002 р. до складу Збройних сил України спеціального правоохоронного формування із забезпечення військової дисципліни та правопорядку серед військовослужбовців — військової служби правопорядку — істотно змінено положення Статуту гарнізонної та вартової служб. Зокрема, це стосується повноважень начальника гарнізону, військового коменданта гарнізону, такої нової посадової особи, як начальник органу управління служби правопорядку в гарнізоні, порядку формування складу та повноважень військового патруля, порядку тримання військовослужбовців на гауптвахті.

ДЛЯ ДОВІДКИ: закон ухвалено парламентом 3 лютого 2004 р. Він набирає чинності з дня його опублікування. З повним його текстом можна ознайомитися у «Голосі України» за 11 березня ц. р.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України: **«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»**

Микола МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. В абзаці другому пункту 1 статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 1999 р., № 4, ст. 35; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233) слова «Міністерства оборони України та працівники Антимонопольного комітету України» замінити словами «Міністерства оборони України, працівники Антимонопольного комітету України та уповноважені особи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 лютого 2004 року.
№ 1518-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про 85-річчя ЛКСМУ та посилення ролі молодіжних громадських організацій у виховній роботі з молоддю

26 червня 2004 року виповнюється 85 років з дня заснування комсомолу України, школу якого пройшли мільйони юнаків та дівчат. Чимало з них і сьогодні працюють на справу розбудови незалежної Української держави.

Свого часу комсомол накопичив цінний досвід творчої роботи, патріотичного загартування молоді, здобув повагу у людей. Комсомольці піднімали країну в роки довоєнних п'ятирічок, зводили гіганти індустрії, невтомно трудилися у сільському господарстві, захищали честь і свободу рідної Вітчизни у роки Великої Вітчизняної війни.

Яскравою сторінкою в трудовий літопис України увійшов подвиг комсомолу в період повоєнного відродження — відбудова зруйнованих міст і сіл, спорудження комсомольських шахт у Донбасі, освоєння космосу, рух сільської молоді під девізом «Станемо врівень з героями», досягнення студентських будівельних загонів.

Головним завданням комсомолу України була боротьба за знання, піднесення культури, фізичне загартування молоді, формування здорового способу життя. Він завжди відстоював принципи дружби і братерства між народами, боровся за мир в усьому світі.

Комсомольські організації виховували у підростаючого покоління любов до Батьківщини, повагу до старших, сприяли виробленню у юнаків та дівчат активної життєвої позиції. Саме тому кращий досвід роботи комсомолу потребує сьогодні поширення та підтримки.

У зв'язку з 85-ю річницею утворення комсомолу України, враховуючи значний внесок комсомолу в розвиток держави, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Підтримати ініціативу ветеранів комсомолу України (ЛКСМУ), комсомольських організацій про відзначення 85-ї річниці комсомолу України на державному рівні.

2. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування здійснити необхідні заходи щодо відзначення ювілею комсомолу України, у тому числі:

надати дієву допомогу громадським організаціям у здійсненні відповідних заходів;

проаналізувати і вжити заходів щодо посилення контролю за дотриманням вимог законодавства про реалізацію державної молодіжної політики в Україні;

зосередити зусилля відповідних підрозділів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо забезпечення зайнятості молоді, надання першого робочого місця, здобуття освіти, формування здорового способу життя.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України розробити план заходів з нагоди цієї дати, в якому передбачити:

проведення урочистих зборів та святкового концерту у столиці України місті-герої Києві;

вшанування на місцях ветеранів комсомолу та кращих представників сучасної молоді України;

впорядкування пам'ятних місць, пам'ятників і обелісків, пов'язаних з історією ЛКСМУ, музеїв комсомольської слави, відкриття нових експозицій у діючих музейних установах, виставок молодіжної літератури в середніх та вищих навчальних закладах;

організацію спортивних змагань, естафет пам'яті, культурно-масових заходів тощо;

доповнення навчальних програм для загальноосвітніх навчальних закладів вивченням історії ЛКСМУ;

проведення в навчальних закладах виховних годин з історії ЛКСМУ із залученням ветеранів комсомолу;

виділення необхідних коштів для проведення зазначених заходів та розробку відповідних рекомендацій місцевим органам виконавчої влади.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення у засобах масової інформації заходів, присвячених 85-й річниці ЛКСМУ.

5. Голові Верховної Ради України у червні 2004 року провести зустріч з ветеранами комсомолу та сучасним активом ЛКСМУ.

6. Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму провести у Комітеті слухання про підвищення ролі молодіжних та дитячих організацій у патріотичному і моральному вихованні юнаків та дівчат.

7. Рекомендувати Львівській обласній раді відмінити Розпорядження Голови Львівської обласної Ради від 27 серпня 1991 року щодо припинення діяльності Львівської обласної організації ЛКСМУ (МДС) «за участь у антидержавному путчі» як необгрунтоване.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
2 березня 2004 року.
№ 1559-IV.

Третейський суд не гірший за звичайний

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

З рішення Конституційного Суду України від 24 лютого 2004 року №3-рп/2004 у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (справа про виконання рішень третейських судів).

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 року № 606-XIV.

Заслухавши суддю-доповідача В. Скомороху, пояснення представників сторін та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

Суб'єкт права на конституційне звернення — спільне підприємство «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (далі — Закон), згідно з яким виконанню Державною виконавчою службою підлягають рішення третейських судів відповідно до законів України, і роз'яснити, чи є рішення третейських судів споживчої кооперації в Україні виконавчими документами.

Потребу в офіційному тлумаченні положення пункту 10 статті 3 Закону суб'єкт права на конституційне звернення обгрунтовує неоднозначним застосуванням цього положення окремими судами та органами державної виконавчої служби, що призвело до порушення його прав.

Неоднозначність застосування положення пункту 10 статті 3 Закону суб'єкт права на конституційне звернення вбачає в тому, що державний виконавець виніс постанову від 8 листопада 2000 року про відмову у відкритті виконавчого провадження за заявою спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» щодо примусового виконання рішення третейського суду Закарпатської облспоживспілки, мотивуючи це тим, що згідно зі статтею 116 Господарського процесуального кодексу України (далі — ГПК України) виконавчим документом є наказ господарського суду.

У листах Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України спільному підприємству «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» роз'яснено, що в разі невиконання відповідачем рішення третейського суду позивач має право звернутися до господарського суду із заявою про видачу виконавчого документа — наказу цього суду.

Протилежної позиції додержуються господарські суди, які відмовляють у видачі наказу суду, керуючись роз'ясненням президії Вищого господарського суду України «Про виконання рішень третейських судів» від 17 лютого 1997 року № 02-5/57 (з наступними змінами). Цим роз'ясненням, зокрема, передбачено, що згідно з пунктом 10 статті 3 Закону рішення третейських судів підлягають виконанню Державною виконавчою службою відповідно до законів України, а пункт 16 Положення про третейський суд для вирішення господарських спорів між об'єднаннями, підприємствами, організаціями і установами, затвердженого постановою Державного арбітражу при Раді Міністрів СРСР від 30 грудня 1975 року № 121, не повинен застосовуватися.

До початку розгляду справи на пленарному засіданні Конституційного Суду України Верховна Рада України внесла низку змін до Закону, серед яких ті, що стосуються визначення виконавчих документів для забезпечення примусового виконання рішень третейських судів. Так, Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» від 28 листопада 2002 року № 327-IV Закон доповнено, зокрема, статтею 18^1, у котрій наведено перелік виконавчих документів, одним з яких є рішення третейських судів відповідно до законів України. Законом України «Про внесення змін до законів України «Про державну виконавчу службу» та «Про виконавче провадження» від 10 липня 2003 року № 1095-IV з пункту 10 статті 3 Закону вилучено слова «відповідно до законів України». Законом України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» від 18 листопада 2003 року № 1255-IV змінено назву статті 3 Закону на «Документи, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою».

Оскільки ці зміни мають значення для прийняття рішення і не зняли наявної проблеми, Конституційний Суд України виходить із того, що офіційне тлумачення треба проводити з урахуванням змін, внесених до пункту 10 статті 3 Закону, та доповнення його статтею 18^1.

Одним із способів захисту прав суб'єктів цивільних та господарських правовідносин є звернення до третейських судів, що передбачено статтею 25 ЦПК України та частиною другою статті 12 ГПК України.

Відповідно до частини другої статті 8 Закону України «Про споживчу кооперацію» спілки споживчих товариств можуть вирішувати господарські спори між організаціями і підприємствами споживчої кооперації. Вирішення таких спорів здійснюється, зокрема, шляхом звернення до третейських судів.

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності й господарювання (частина четверта статті 13 Конституції України).

За змістом статті 1 Закону виконавче провадження — це сукупність дій органів і посадових осіб, зазначених у цьому Законі, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та в межах повноважень, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Статтею 3 Закону визначено перелік документів, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою, до яких належать і рішення третейських судів (пункт 10).

Відповідно до частини першої статті 2 Закону примусове виконання рішень в Україні покладається на Державну виконавчу службу. Завданням державної виконавчої служби є своєчасне, повне і неупереджене примусове виконання рішень, передбачених законом (частина друга статті 1 Закону України «Про державну виконавчу службу»). Крім терміна «рішення», у зазначеному Законі використовується термін «виконавчий документ», за забезпечення реального, своєчасного і законного виконання якого державні виконавці одержують винагороду (частина друга статті 17 зазначеного Закону). Згідно з пунктом 1 статті 18^1 Закону виконавчими документами є: виконавчі листи, що їх видають суди на підставі рішень, вироків, ухвал, постанов судів; рішень іноземних судів і арбітражів, якщо вони визнані й допущені на території України у встановленому законом порядку. Виконавчими документами є також накази господарських судів (пункт 3 статті 18^1 Закону).

Умовою відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого документа згідно зі статтею 18 Закону є заява стягувача або його представника про примусове виконання рішення, зазначеного у статті 3 Закону, а виконавчими документами — рішення третейських судів (пункт 7 статті 18^1 Закону).

Законом України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» від 18 листопада 2003 року змінено назву статті 3 Закону, яку викладено в такій редакції: «Документи, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою». Ними є рішення, ухвали і постанови судів у цивільних справах та господарських судів, рішення третейських судів тощо.

Аналіз законодавства свідчить, що згідно з пунктом 1 статті 18 Закону державний виконавець відкриває виконавче провадження на підставі виконавчого документа за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення, зазначеного у статті 3 цього Закону. Такими виконавчими документами відповідно до пункту 7 статті 18^1 Закону є рішення третейських судів відповідно до законів України. Отже, рішення третейських судів є одночасно й виконавчими документами.

Відповідно до абзацу другого частини другої статті 5 Закону державний виконавець здійснює необхідні заходи для своєчасного і повного виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення (далі — виконавчий документ), у спосіб і порядок, визначені виконавчим документом. Встановлення переліку рішень, які підлягають виконанню, у Законі в редакції від 21 квітня 1999 року (рішень третейських судів, а не переліку безпосередньо виконавчих документів) не могло бути підставою для відмови у примусовому виконанні рішень цих судів органами державної виконавчої служби. На час виникнення конкретних правовідносин щодо примусового виконання рішення третейського суду органи державної виконавчої служби мали забезпечити примусове виконання цього рішення відповідно до вимог чинного законодавства. Невиконання рішення означало б позбавлення заявника права отримати суму, присуджену третейським судом, обмеження гарантованого державою додержання прав і законних інтересів споживчої кооперації та її членів.

Отже, системний аналіз Закону із внесеними до нього змінами свідчить, що виконавчими документами, на підставі яких органами державної виконавчої служби має здійснюватися примусове виконання рішень третейських судів, треба вважати рішення цих судів.

Зазначені положення Закону вказують на наявність правових підстав для відкриття державним виконавцем виконавчого провадження, коли є рішення третейського суду та заява стягувача або його представника про примусове виконання цього рішення, якщо інше не передбачено законом.

Оскільки Законом визначено порядок примусового виконання рішень третейських судів, Конституційний Суд України вважає помилковою позицію щодо застосування в Україні пункту 16 Положення про третейський суд для вирішення господарських спорів між об'єднаннями, підприємствами, організаціями і установами, затвердженого постановою Державного арбітражу при Раді Міністрів СРСР від 30 грудня 1975 року № 121, у разі невиконання цих рішень у добровільному порядку.

На підставі викладеного Конституційний Суд України вирішив:

1. Положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» у взаємозв'язку зі статтею 18^1 цього Закону треба розуміти так, що рішення третейських судів водночас є виконавчими документами, на підставі яких за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення державні виконавці районних, міських (міст обласного значення), районних у містах відділів державної виконавчої служби мають забезпечити примусове виконання рішень цих судів, якщо інше не передбачено законом.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Допоміжні приміщення — спільна власність громади

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

З рішення Конституційного Суду України від 2 березня 2004 року №4-рп/2004 у справі за конституційним зверненням Ярового Сергія Івановича та інших громадян про офіційне тлумачення положень пункту 2 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» та за конституційним поданням 60 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень статей 1, 10 цього Закону (справа про права співвласників на допоміжні приміщення багатоквартирних будинків).

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням Ярового Сергія Івановича та інших громадян про офіційне тлумачення положень пункту 2 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» від 19 червня 1992 року № 2482-XII та за конституційним поданням 60 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень статей 1, 10 цього Закону.

Заслухавши суддю-доповідача Тимченка І. А., пояснення представників сторін та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

Суб'єкти права на конституційне звернення — Яровий С. І. та інші громадяни, суб'єкт права на конституційне подання — 60 народних депутатів України — звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 1, 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» (далі — Закон).

У конституційному зверненні та конституційному поданні йдеться, зокрема, про те, що положення пункту 2 статті 10 Закону по-різному застосовуються органами державної влади, в тому числі судами, та органами місцевого самоврядування.

Так, окремі органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, а також деякі суди дотримуються точки зору, згідно з якою власники приватизованих квартир водночас є і співвласниками допоміжних приміщень багатоквартирного будинку (підвалів, горищ, сходів, колясочних тощо). Таке право у власників квартир, на їх думку, виникає з моменту приватизації житла, а тому без їхньої згоди не можна здійснювати будь-які юридичні дії щодо допоміжних приміщень (продавати, здавати в оренду, передавати у користування, перебудовувати тощо).

Інші органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, а також окремі суди виходять з того, що власники приватизованих квартир для набуття права спільної власності на допоміжні приміщення мають здійснити з цією метою ще й додаткові дії — створити товариство чи об'єднання співвласників багатоквартирного будинку і обов'язково вступити до нього, прийняти будинок на свій баланс, укласти договір з постачальниками комунальних послуг, сплатити збір за користування цими послугами, зареєструвати допоміжні приміщення в бюро технічної інвентаризації.

Таке розуміння і відповідно застосування цих положень Закону призвело, на думку суб'єктів права на конституційне звернення і конституційне подання, до порушення гарантованих частинами першою, четвертою статті 41 Конституції України прав громадян на здійснення ними права власності, а також права на його захист у судовому порядку (стаття 55).

Вирішуючи питання про офіційне тлумачення положень статей 1, 10 Закону, Конституційний Суд України, в аспекті конституційного звернення і конституційного подання, виходить з такого.

У конституційному поданні народні депутати України, порушивши питання про офіційне тлумачення статті 10 Закону, не навели правового обгрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень пунктів 1, 3, 4, 5, 6, 7 цієї статті. Фактично у конституційному поданні, як і в конституційному зверненні, обгрунтовано твердження про необхідність в офіційній інтерпретації положень лише пункту 2 статті 10 Закону. Це було підтверджено і в процесі дослідження матеріалів справи на відкритій частині пленарного засідання Конституційного Суду України.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону суть приватизації державного житлового фонду полягає у відчуженні на користь громадян України, а отже, у їхню власність як квартир (будинків), кімнат у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів, так і належних до них господарських споруд і приміщень (підвалів, сараїв тощо) державного житлового фонду. Закон врегульовує також відносини, пов'язані з виникненням, оформленням та набуттям права приватної власності на квартири та інші об'єкти приватизації державного житлового фонду.

Допоміжні приміщення, відповідно до пункту 2 статті 10 Закону, стають об'єктами права спільної власності співвласників багатоквартирного будинку, тобто їх спільним майном, одночасно з приватизацією громадянами квартир, що засвідчується єдиним документом — свідоцтвом про право власності на квартиру. Для підтвердження набутого в такий спосіб права не потрібні будуть будь-які інші додаткові юридичні дії. Власникам квартир немає необхідності створювати з цією метою об'єднання співвласників багатоквартирного будинку.

Набуте громадянами право на квартири державного житлового фонду та належні до них допоміжні приміщення є непорушним (стаття 41 Конституції України), забезпечується державою і захищається судом (стаття 55 Конституції України).

Відповідно до Конституції України всі суб'єкти права власності рівні перед законом. У багатоквартирних будинках, де не всі квартири приватизовані чи приватизовані повністю, власник (власники) неприватизованих квартир (їх правонаступники) і власники приватизованих квартир багатоквартирного будинку є рівноправними співвласниками допоміжних приміщень. Вони є рівними у праві володіти, користуватися і розпоряджатися допоміжними приміщеннями. Ніхто з власників квартир не має пріоритетного права користуватися та розпоряджатися цими приміщеннями, в тому числі і з питань улаштування мансард, надбудови поверхів і т. ін.

Аналізуючи порушені у конституційному зверненні і конституційному поданні питання щодо права власників приватизованих і неприватизованих квартир багатоквартирних будинків та органів місцевого самоврядування і місцевих державних адміністрацій розпоряджатися допоміжними приміщеннями, а також конструктивними елементами таких будинків (фундамент, несучі стіни, міжповерхові перекриття, сходові марші і т. ін.), Конституційний Суд України виходить з правової характеристики спільного майна власників квартир, конкретизованої у Законі України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку».

Правовий режим майна, що перебуває у спільній власності власників квартир, має визначатися, відповідно до Конституції України (пункт 7 частини першої статті 92), виключно законами України.

Згідно зі статтею 19 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» спільне майно власників квартир складається з неподільного та загального майна. Неподільне майно перебуває у їх спільній сумісній власності і не підлягає відчуженню, загальне майно — у спільній частковій власності. Відповідно до цього Закону співвласники допоміжних приміщень мають право розпоряджатися ними в межах, встановлених зазначеним Законом та цивільним законодавством.

Таким чином, питання щодо згоди власників квартир — співвласників допоміжних приміщень багатоквартирного будинку — на надбудову поверхів, улаштування мансард і т. ін. з використанням при цьому конструктивних елементів будинку, як і на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень (оренда тощо), має вирішуватися відповідно до законів про власність та інших законів України, передусім Цивільного кодексу України.

На підставі викладеного Конституційний Суд України вирішив:

1. В аспекті конституційного звернення і конституційного подання положення частини першої статті 1, положення пункту 2 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» треба розуміти так:

1.1. Допоміжні приміщення (підвали, сараї, кладовки, горища, колясочні і т. ін.) передаються безплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

1.2. Власник (власники) неприватизованих квартир багатоквартирного будинку є співвласником (співвласниками) допоміжних приміщень нарівні з власниками приватизованих квартир.

1.3. Питання щодо згоди співвласників допоміжних приміщень на надбудову поверхів, улаштування мансард у багатоквартирних будинках, на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень (оренда тощо) вирішується відповідно до законів України, які визначають правовий режим власності.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Постанова № 19 від 10 березня 2004 року

Про визнання Чичкова В. М. обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Верховна Рада України постановою від 4 березня 2004 року № 1569-IV достроково припинила повноваження народного депутата України Павловського Михайла Антоновича, обраного 31 березня 2002 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», у зв'язку з його смертю.

Враховуючи зазначене та результати виборів народних депутатів України, внесені до протоколу Центральної виборчої комісії від 15 квітня 2002 року «Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 31 березня 2002 року», відповідно до частини восьмої статті 76, частини першої статті 81 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11, 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визнати обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі Чичкова Валерія Михайловича, 1949 року народження, народного депутата України 3 скликання, тимчасово не працює, проживає в м. Києві, члена Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко» під № 23.

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

Постанова № 21 від 10 березня 2004 року

Про офіційне оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область)

Відповідно до частини першої статті 78 Закону України «Про вибори народних депутатів України», на підставі постанови окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 61 від 8 березня 2004 року № 85 «Про визнання обраним народним депутатом України в одномандатному виборчому окрузі № 61 на проміжних виборах народного депутата України 7 березня 2004 року» та керуючись статтями 11, 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Офіційно оприлюднити результати проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі № 61 щодо обрання народним депутатом України у цьому окрузі Васильєва Олександра Андрійовича, 1951 року народження, економіста, голову Державної податкової адміністрації у Донецькій області, проживає в м. Донецьку, безпартійного, висунутого шляхом самовисування.

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між Кабінетом Міністрів України і Урядом Південно-Африканської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між Кабінетом Міністрів України і Урядом Південно-Африканської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи, підписану 28 серпня 2003 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 лютого 2004 року.
№ 1437-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 6 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 13, ст. 85; 1996 р., № 52, ст. 302; 2002 р., № 6, ст. 43, № 32, ст. 223; із змінами, внесеними Законом України від 27 листопада 2003 року № 1344-IV) викласти у такій редакції:

«Стаття 6. Зарахування державного мита до бюджету

Державне мито сплачується за місцем розгляду та оформлення документів і зараховується до бюджету місцевого самоврядування, крім державного мита, що справляється з позовних заяв, які подаються до господарського суду, із апеляційних і касаційних скарг на рішення та постанови господарських судів, заяв про їх перегляд за нововиявленими обставинами, а також за дії, пов'язані з видачею охоронних документів (патентів і свідоцтв) на об'єкти інтелектуальної власності, і за дії, пов'язані з підтриманням чинності патентів на сорти рослин, та за подання до Кабінету Міністрів України проекту створення промислово-фінансової групи; за дії, передбачені підпунктами «б» — «е», «и», «к», «л» та «н» пункту 6 статті 3, в частині, що стосується загальногромадянських закордонних паспортів, яке зараховується до Державного бюджету України.

Державне мито з позовних заяв і заяв кредиторів у справах про банкрутство, що надходять з інших держав та розглядаються відповідними органами України, зараховується до Державного бюджету України».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року і враховується при формуванні доходів державного бюджету та бюджетів місцевого самоврядування починаючи з 2005 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
5 лютого 2004 року.
№ 1448-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290) такі зміни:

1. Пункт 3 частини першої статті 8 викласти в такій редакції:

«3) керуватися у своїй діяльності та поведінці загальновизнаними принципами порядності, честі і гідності».

2. Пункт 3 частини першої статті 10 після слів «брати участь» доповнити словами «у громадських слуханнях з питань, що стосуються його виборчого округу».

3. Частину першу статті 11 після пункту 3 доповнити новим пунктом такого змісту:

«4) доступу до засобів масової інформації комунальної форми власності з метою оприлюднення результатів власної депутатської діяльності та інформування про роботу ради в порядку, встановленому відповідною радою».

У зв'язку з цим пункт 4 вважати пунктом 5.

4. Частину п'яту статті 16 викласти в такій редакції:

«5. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ і організацій державної і комунальної форм власності зобов'язані сприяти депутатам місцевих рад в організації їх звітів (зустрічей) перед (з) виборцями шляхом надання приміщень, інформаційних та інших довідкових матеріалів, необхідних депутату місцевої ради, на прохання депутата здійснювати інші заходи, пов'язані з проведенням його звіту (зустрічі) перед (з) виборцями, у тому числі сприяти оповіщенню виборців про час і місце його (її) проведення. Рішення з питань організації звітів (зустрічей) депутата з виборцями приймається на засіданні місцевої ради».

5. Статтю 17 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Доручення виборців враховуються при розробці планів і програм економічного та соціального розвитку відповідної території, місцевих економічних програм, складанні бюджету, а також при підготовці рішень з інших питань».

У зв'язку з цим частини шосту — восьму вважати відповідно частинами сьомою — дев'ятою.

6. У частині третій статті 33 слова «завчасно повідомляє» замінити словами «письмово повідомляє не менш ніж за 15 днів».

7. Доповнити статтею 33^1 такого змісту:

«Стаття 33^1. Підвищення професійного рівня депутатів місцевих рад

1. Депутат місцевої ради має право на підвищення своєї кваліфікації.

2. Порядок організації підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад визначає відповідна рада».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 лютого 2004 року.
№ 1522-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з метою стимулювання концесійної діяльності

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 15 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; 2000 р., № 33—34, ст. 273) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У разі прийняття після закінчення строку дії концесійного договору рішення про приватизацію майна об'єкта, що надавався у концесію, у колишнього концесіонера виникає право на викуп цього майна згідно з визначеними умовами приватизації, якщо ним у зв'язку з виконанням умов концесійного договору створено (побудовано) це майно або здійснено його поліпшення вартістю не менш як 25 відсотків вартості майна на момент приватизації».

2. У Законі України «Про концесії» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372; 2002 р., № 48, ст. 362):

1) у статті 3:

а) у частині п'ятій слова «у тому числі» виключити;

б) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. У разі прийняття після закінчення строку дії концесійного договору рішення про приватизацію майна об'єкта, що надавався у концесію, у колишнього концесіонера виникає право на викуп цього майна згідно з визначеними умовами приватизації, якщо ним у зв'язку з виконанням умов концесійного договору створено (побудовано) це майно або здійснено його поліпшення вартістю не менш як 25 відсотків вартості майна на момент приватизації»;

2) у частині четвертій статті 7:

а) в абзаці першому слово «дев'яноста» замінити словами «сорока п'яти»;

б) в абзаці другому слово «п'ятнадцять» замінити словом «десять»;

3) у статті 8:

а) абзаци четвертий—дев'ятий частини другої виключити;

б) частину третю і четверту викласти у такій редакції:

«3. Концесієдавець або уповноважений ним орган за зверненням претендента подає додаткову інформацію про умови концесійної діяльності щодо:

умов надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для концесійної діяльності;

обсягу робіт, які повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером;

обсягу товарів (робіт, послуг), виготовлення (виконання, надання) яких гарантує концесіонер;

обсягу відомостей про концесіонера;

основних обов'язків концесіонера;

фінансових та інших гарантій концесієдавця;

особливих вимог з питань охорони навколишнього природного середовища та охорони праці.

Концесієдавець або уповноважений ним орган подає також іншу інформацію, яка необхідна претенденту для участі у концесійному конкурсі.

4. Заявки на участь у концесійному конкурсі подаються протягом шістдесяти днів з дня оголошення конкурсу, а в разі надання концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг — протягом ста двадцяти днів з дня оголошення конкурсу»;

в) абзац шостий частини п'ятої виключити;

4) у статті 10:

а) в абзаці дев'ятому частини першої слова «технологій, техніки» виключити;

б) у частині третій слова «або акт про надання земельної ділянки у користування додаються» замінити словом «додається»;

5) частину першу статті 12 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі надання концесії на об'єкт незавершеного будівництва або на створення (будівництво) нового об'єкта концесійні платежі вносяться з часу одержання концесіонером доходу від експлуатації об'єкта концесії, але не пізніше ніж через шість місяців після введення об'єкта в експлуатацію, визначеного умовами концесійного договору».

3. У частині першій статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50, № 8, ст. 62, № 14, ст. 96; 2003 р., № 38, ст. 313; 2004 р., № 2, ст. 6):

1) пункт 35, внесений до частини першої статті 7 Законом України від 19 червня 2003 року № 980-1V (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 2, ст. 6), вважати пунктом 35^1;

2) доповнити пунктом 40 такого змісту:

«40) страхування майна, переданого у концесію».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк після опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 лютого 2004 року.
№ 1414-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; 2000 р., № 5, ст. 35) такі зміни:

1. Абзац третій частини третьої статті 4^1 виключити.

2. Статтю 4^2. викласти у такій редакції:

«Стаття 4^2. Фінансування видатків, пов'язаних з передачею об'єктів соціальної інфраструктури

1. Видатки, пов'язані з капітальним ремонтом об'єктів соціальної інфраструктури, що передаються в комунальну власність (крім видатків, пов'язаних з капітальним ремонтом об'єктів соціальної інфраструктури, які передаються в комунальну власність відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»), відшкодовуються з бюджету Автономної Республіки Крим, обласних, районних бюджетів, бюджетів міст Києва та Севастополя, бюджетів районів у містах та бюджетів місцевого самоврядування за рахунок коштів, передбачених у відповідних бюджетах на ці цілі, та пайової участі підприємств, господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), у розмірі по 50 відсотків суми витрат, необхідних для проведення капітального ремонту цих об'єктів. Обсяг витрат визначається комісією з питань передачі об'єктів.

Порядок залучення і використання коштів або інших матеріальних активів підприємств, господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), що спрямовуються на капітальний ремонт об'єктів соціальної інфраструктури, визначається в договорах, які укладаються між підприємствами, господарськими товариствами, створеними у процесі приватизації (корпоратизації), та відповідними органами місцевого самоврядування.

2. Видатки, пов'язані з утриманням об'єктів соціальної інфраструктури, відшкодовуються з відповідних місцевих бюджетів починаючи з бюджетного періоду, що настає за роком передачі їх у комунальну власність, відповідно до законодавства».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 лютого 2004 року.
№ 1415-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст. 378; 2003 р., № 24, ст. 160) такі зміни:

1. Частину шосту статті 5 викласти в такій редакції:

«6. Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), створених у процесі приватизації та корпоратизації, у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків і продаж акцій яких розпочався, можуть бути порушені не раніше ніж через один рік від початку виконання плану приватизації (розміщення акцій)».

2. Абзаци шостий і сьомий пункту 1 розділу VII «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків, не порушуються з дня набрання чинності Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до 1 січня 2005 року.

Провадження у справах про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків, які були порушені після 1 січня 2000 року, підлягає припиненню».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2004 року.
№ 1499-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності та протоколів, що її доповнюють (Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї і Протоколу проти незаконного ввозу мігрантів по суші, морю і повітрю)

I. Верховна Рада України **постановляє:**

1. Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності (далі — Конвенція), підписану від імені України в м. Палермо 12 грудня 2000 року, ратифікувати з такими застереженнями і заявами:

до пункту 6 статті 13:

Конвенція застосовуватиметься тільки за умови дотримання конституційних принципів і фундаментальних засад правової системи України;

до пункту «b» статті 2:

В українському кримінальному законодавстві поняттю «серйозний злочин» відповідають поняття «тяжкий» і «особливо тяжкий злочин». При цьому тяжкий злочин — це злочин, за який передбачено такий вид покарання, як позбавлення волі на строк не менше п'яти і не більше десяти років (частина четверта статті 12 Кримінального кодексу України), а особливо тяжкий злочин — за який передбачено такий вид покарання, як позбавлення волі на строк понад десять років або довічне позбавлення волі (частина п'ята статті 12 Кримінального кодексу України);

до пункту 5а статті 16:

Україна заявляє, що Конвенція є правовою підставою для співробітництва з питань видачі в разі надходження прохання про видачу від держави — учасниці цієї Конвенції, з якою немає договору про видачу;

до пункту 13 статті 18:

Центральними органами в Україні, на які покладаються повноваження згідно з пунктом 13 статті 18 Конвенції, є Міністерство юстиції України (щодо судових рішень) і Генеральна прокуратура України (щодо процесуальних дій під час розслідування кримінальних справ);

до пункту 14 статті 18:

Запити про правову допомогу і документи, що до них додаються, повинні надсилатися до України разом із засвідченим перекладом на українську, російську, англійську або французьку мови, якщо вони не складені однією з цих мов;

до пункту 3 статті 26:

Положення пункту 3 не буде поширюватися на організатора або керівника злочинної організації щодо їх звільнення від кримінальної відповідальності. Згідно із законодавством України (частина друга статті 255 Кримінального кодексу України) зазначені особи несуть кримінальну відповідальність незалежно від умов, передбачених статтею 26 Конвенції.

2. Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, підписаний від імені України в м. Нью-Йорку 15 листопада 2001 року, ратифікувати.

3. Протокол проти незаконного ввозу мігрантів по суші, морю і повітрю, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, підписаний від імені України в м. Нью-Йорку 15 листопада 2001 року, ратифікувати.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 лютого 2004 року.
№ 1433-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332; 2001 р., № 48, ст. 255; 2002 р., № 11, ст. 82, № 14, ст. 94, № 29, ст. 196, ст. 197; 2003 р., № 39, ст. 337, ст. 338, ст. 339), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2004 року.
№ 1496-IV

Додаток
до Закону України
«Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»
від 17 лютого 2004 року
№ 1496-IV

ЗМІНИ,
що вносяться до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані

Включити до переліку:

Орган управління МІНПРОМПОЛІТИКИ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

14310371	Відкрите акціонерне товариство «Топаз» 83012, м. Донецьк, вул. Соколина, 1а
24639505	Державна акціонерна холдингова компанія «Топаз» 83012, м. Донецьк, вул. Соколина, 1а
	Кількість об'єктів — 2
	Усього за органом управління — 2

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332; 2001 р., № 48, ст. 255; 2002 р., № 11, ст. 82, № 14, ст. 94, № 29, ст. 196, ст. 197; 2003 р., № 39, ст. 337, ст. 338, ст. 339), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2004 року.
№ 1497-IV.

Додаток
до Закону України
«Про внесення змін до Закону України
«Про перелік об'єктів права державної власності,
що не підлягають приватизації»
від 17 лютого 2004 року
№ 1497-IV

ЗМІНИ,
що вносяться до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації

Включити до переліку:

Орган управління МІНПАЛИВЕНЕРГО
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

05496626	ДП «Ровенькиантрацит» 94700, м. Ровеньки, вул. Комуністична, 6
	Кількість об'єктів — 1
	Всього по органу управління — 1

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про врегулювання заборгованості за вкладами фізичних осіб — вкладників Комерційного акціонерного банку «Слов'янський»

Цим Законом з метою захисту інтересів фізичних осіб — вкладників встановлюється особлива процедура ліквідації Комерційного акціонерного банку «Слов'янський» в частині порядку задоволення вимог фізичних осіб — вкладників до банку.

Стаття 1. Кошти, одержані в результаті ліквідаційної процедури, спрямовуються на задоволення вимог фізичних осіб — вкладників банку, які віднесені до другої черги задоволення, в сумі до 50 000 гривень кожній фізичній особі — вкладнику.

Стаття 2. Вимоги фізичних осіб — вкладників банку другої черги в частині перевищення 50 000 гривень та кредиторів третьої черги задовольняються відповідно до вимог статті 96 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Стаття 3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2004 року.
№ 1494-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу до Угоди з питань, пов'язаних з відновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Протокол до Угоди з питань, пов'язаних з відновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів, укладеної 9 жовтня 1992 року, підписаний від імені України 30 травня 2003 року у м. Санкт-Петербурзі.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1501-IV.

Як орати і сіяти по-новому

ПРОШУ СЛОВА

Чи задумувалися ви над тим, чому наше землеробство багатозатратне та маловрожайне? Насамперед через недосконалі, на мій погляд, теперішні технології обробітку грунту. Восени, коли оремо на зяб, створюємо сприятливі умови для інтенсивного розмноження бур'янів. Весною важкими агрегатами не раз проходимо по виораному і зволоженому грунті, через що він ущільнюється, порушується його структура, насиченість газом і вологою. І як наслідок — низька родючість на період вегетації рослин, зниження врожаю у два-чотири рази. Ці технології, окрім усього, потребують багато насіння, отрутохімікатів, чималo ручної праці.

На врожайність, зауважують практики, крім агротехнічних та погодних умов, впливають і невивчені науково чинники. Помічено, наприклад, що іноді за гарних агротехнічних і погодних умов урожай збирають менший, ніж будь-якого іншого року, коли зазначені чинники були значно гірші. У народі це загадкове явище (принаймні на Поділлі) називають «політтям». Однак, на мою думку, деякими елементами технологій можна поліпшувати «поліття» й отримувати високі врожаї всіх культур щороку. Варто лише запровадити гребеневі та борідзкові технології вирощування у поєднанні з використанням резервів рослин. За моїми підрахунками, гребенева технологія економить від 50 до 80 відсотків насіння, підвищує імунітет рослин проти вилягання та хвороб. Особливо малозатратним стане виробництво сільгосппродукції, якщо висівати насіння плугом-саджалкою, який водночас знищує і проросле насіння бур'янів.

Якби запровадити в землеробство України згадані нові технології і техніку та належним чином підживлювати поля, врожайність зернових можна довести до 100 центнерів із гектара, зокрема, ярої пшениці, гречки до 60—70 центнерів із гектара, а цукрових буряків — до 1000. Варто задуматись і над тим, щоб озиму пшеницю замінити яровою, оскільки остання не вимерзає, не випріває, має кращі хлібопекарські якості і не займає довго земельну ділянку. Зробивши це, могли б заможно жити і в місті, і в селі, бо мали б удосталь усього — хліба і до хліба.

Григорій БАХУРСЬКИЙ, агроном.

Хмельницька область.

ПІДПРИЄМЕЦЬ

Не те призначення

Після виходу на пенсію вирішили з дружиною розпочати підприємницьку діяльність. КСП, де пропрацював 10 років, надало 0,3 га землі для ведення підсобного господарства. Але будувати магазин на ній місцева влада забороняє, мовляв, не те призначення. Як здійснюється зміна цільового призначення земельної ділянки?

Валерій СЕМЧИК.

Тернопіль.

Якщо земельна ділянка розташована в межах населеного пункту, то вам до сільської, селищної або міської ради треба подати заяву про зміну цільового призначення земельної ділянки. До заяви обов'язково додати копію державного акта на право власності на земельну ділянку, для громадянина — власника земельної ділянки — копію паспорта (серія, номер паспорта, коли і ким виданий та місце проживання), якщо власником земельної ділянки є юридична особа — копію статуту (положення) та копію свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи. Також не забудьте долучити документи про встановлені обмеження (обтяження) і земельні сервітути на використання земельної ділянки та обгрунтування необхідності зміни цільового призначення ділянки із зазначенням її розміру. Якщо земельна ділянка розташована за межами населеного пункту, а така зміна пов'язана з наступним її використанням для сільськогосподарських потреб, ведення лісового і водного господарства, будівництва шкіл, лікарень, підприємств торгівлі, такий пакет документів подається до районної держадміністрації.

У разі згоди на зміну цільового призначення земельної ділянки відповідна рада або районна держадміністрація дає дозвіл на підготовку проекту її відведення. Якщо зміні цільового призначення підлягає частина ділянки — складається проект її відведення, якщо — вся ділянка, то проект відведення необхідно погодити з відповідними органами виконавчої влади. Сам проект відведення земельної ділянки, цільове призначення якої змінюється, складається землевпорядною організацією безпосередньо на замовлення власника земельної ділянки. Рішення сільської, селищної, міської ради або органу виконавчої влади про зміну цільового призначення земельної ділянки є підставою для оформлення громадянину або юридичній особі державного акта на право власності на земельну ділянку із зміненим цільовим призначенням. У разі відмови протягом 15 днів власнику надсилають письмове повідомлення з обгрунтуванням причини відмови, яке можна оскаржити в судовому порядку.

Наталія ХОМЕНКО.

Надмірне захоплення соняшником шкідливе

ПЕРЕСТОРОГА

Нарощувати виробництво соняшнику за рахунок розширення площ не варто. З таким закликом до сільгоспвиробників Дніпропетровщини звернулася лабораторія технологій вирощування олійних культур Інституту зернового господарства Української академії аграрних наук. Інша річ — підвищувати врожайність цінної олійної культури.

Нині в області економічно вигідним і достоту «ліквідним» соняшником засівають вдвічі більше полів, ніж 10—15 років тому. А ось середня врожайність на кожному гектарі упала з 18 до 11 центнерів. З одного боку — тому, що виснажуються землі, а з другого — через «маловитратні» варіанти вирощування. Це коли про достатнє внесення мінеральних та органічних добрив, застосування засобів захисту рослин і належний обробіток просто «забувають». Настав час зламати таку шкідливу тенденцію, вважають науковці. Інакше вона, є вельми небезпечна та згубна стосовно родючості наших полів, загрожує незворотною деградацією чорноземів у значних масштабах.

Фото Володимира КИСЕЛЬОВА

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

	1996/97	1997/98	1998/99	1999/00	2000/01	2001/02	2002/03	2003/04**
Виробництво насіння соняшнику, тис. т	2123	2308	2266	2794	3457	2251	3600*	4248
Експорт насіння соняшнику, тис.т	1025	771	885	422	1040	82	331	800
Експорт соняшникової олії, тис.т	179	169	208	409	588	425	911	1050
Переробка насіння соняшнику на олію, млн. т*	1,08	1,25	1,28	1,95	2,32	2,00	3,10	3,40
Виробництво соняшникової олії, млн.т*	0,49	0,54	0,56	0,84	1,00	0,87	1,36	1,45

** оцінка, ** прогноз ТОВ «Аграріка»*

Півпаю — за коня!

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Майка — остання жива істота, яка тільки й лишилася від кількатисячного поголів'я багатого донедавна колгоспу, дісталася бригадиру Григорію Третяку після реформування господарства. Прижилася вона на подвір'ї. Одна-єдина «кінська сила» на все село. А невдовзі стала справжньою улюбленицею сім'ї та сусідів, особливо після того, як привела на світ жваве лошатко.

— Кінь — найблагородніша домашня тварина, — щиро переконаний Григорій Васильович. — Ніколи нікого не зачепить, не вдарить, кожного знає, розуміє. А що вже до роботи — так незамінний, надійний, витривалий. Словом, справжній друг. За такого не шкода і півцарства віддати.

Живуть Третяки, як і переважна більшість безробітних григорівців, завдяки власному підсобному, а точніше — натуральному господарству. Кожним метром своєї присадибної земельки-годувальниці дорожать.

Але навіть закоханим у землю дітям, напевно, доведеться шукати кращої долі в чужих краях. У рідному селі — жодних перспектив. Колишні колгоспні землі, багатющі чорноземи останніми роками зовсім виснажилися. Контролю за їх використанням — ніякого. Руйнується на очах одвічний селянський устрій. І лише грайлива постать коня начебто запитує: а може, ще не все втрачено?

Ніна ТИТОВЕЦЬ.

Васильківський район Дніпропетровської області.

Не питайте, звідки родом

Із трьох з половиною тисяч мешканців сіл Серники, Соломир, Бір, Олександрове Зарічненського району Рівненщини 2160 мають прізвище Полюхович

БУВАЄ І ТАКЕ

Село Серники Зарічненського району, що притулилося біля траси в оточенні розкішного лісу, — типова поліська глибинка. Життя тут котиться роками накатаною колією: влітку — городи, регулярні походи в ліс по гриби та ягоди, дехто подається до Росії на заробітки, бо знайти роботу в рідних краях дуже проблематично. Взимку всі заробітчани з'їжджаються до рідного села і в чеканні тепла під затишний тріск полін у грубках та печах точаться різні розмови. На відміну від городян, у Серниках всі знають одне одного в обличчя, тому не вважається за порушення етикету ось так, без церемоній, зайти на вогник до сусіда.

Та є в сіл Серницької сільради (а сюди входять Серники, Соломир, Бір, Олександрове) і те, що відрізняє їх від інших населених пунктів: із трьох з половиною тисяч мешканців 2160 мають прізвище Полюхович, хоча й не всіх їх поєднує родинне коріння. Місцеві жителі розповідали, що коли вони бувають в інших районах області і називають своє прізвище, то дехто й не питає, звідки вони родом, бо знають про місце компактного проживання Полюховичів.

— Зате ми заощаджуємо на обміні паспортів, — жартує секретар Серницької сільської ради Надія Полюхович. — Я мала дівоче прізвище Полюхович і вийшла заміж за Полюховича, так само, як і моя донька Оксана.

— І я теж побралася з однофамільцем, — долучається до розмови головний бухгалтер сільради Марія Полюхович. — Тож і паспорт не міняла. І таких прикладів багато.

Щоправда, трапляються й курйозні випадки. Якось у Серники завітали з району перевіряльники.

— Та скільки зарплат ви отримуєте? — насідала ревізор на Марію Полюхович. — І як ви встигаєте і головним бухгалтером у сільраді, і санітаркою у ФАПі, і техпрацівницею у школі?

І як же вона була здивована, коли це запитання зустріли веселим сміхом. Таки не вдалося «пришити» бухгалтеру статтю про корупцію, бо з'ясувалося, що то однофамільці.

Розповіли мені й про те, як розгубилися молоді вчителі, котрі щойно приїхали в село, коли, розгорнувши класний журнал, прочитали список повних тезок, у яких, крім прізвищ, збігалися ще й ініціали.

— І як розрізняють учнів? — цікавлюся.

— Кожен вчитель застосовує свої прийоми: одні спитали дозволу проти прізвища поставити ще й цифри «1», «2» тощо, інші, коли викликають учнів відповідати, змушені уточнювати жестами, кого саме мають на увазі...

— У мого онука Сашка є близько двадцяти тезок — Олександрів Івановичів Полюховичів, — каже секретар сільради. — А Іванів Васильовичів Полюховичів у чотирьох наших селах більш як півсотні, лише на вулиці, де я мешкаю, — дванадцять.

— І як розрізняєте сусідів?

— А в нас у селі є ще й прізвиська, на які ніхто не ображається.

Отак й розрізняємо. А ось ми, службовці, а також листоноші, які доставляють пенсії, соціальні допомоги, — з місцевих, то орієнтуємося й у прізвищах, й у прізвиськах, — розповідає секретар сільради Надія Полюхович.

Відрадно, що села Серницької сільради не минають лелеки: торік вони принесли сорок чотири малюки, три чверті з яких записані у свідоцтвах про народження як Полюховичі. Цьому приємному факту радіє довгожителька Ганна Іванівна Полюхович, яка через рік святкуватиме столітній ювілей.

Олександра ЮРКОВА.

Фото Миколи ЗІНЧУКА.

Корова-втікачка

Маринівка Приморського району Запорізької області. Чистота в селі ідеальна, мабуть, не гірше, ніж у Києві на Печерську.

Люди живуть дружно, не бідують: у кожному дворі по дві—три корови, свині, обов'язково кури, гуси, а в декого є й коні — гарні помічники в господарстві. Адже городи у всіх чималі, в середньому по півгектара.

Ну, а де вирує життя, там і цікаві історії трапляються. Ось одна із них.

Приїхав у село закупник — скуповував корів, щоб відвезти на м'ясокомбінат. Зібралося вісім чорно-рябих, яких і поставили в кузов автомобіля (треба сказати, що корів у кузові не прив'язують).

На шляху до комбінату водій зупинився біля невеличкої придорожньої кав'ярні, щоб випити чашку кави. А коли приїхав на місце, то корів уже було не вісім, а на одну менше.

Повернувся закупник у село, поїхав по тих дворах, де здавали корів, але ніхто нічим зарадити не міг.

Минуло ще два дні. Вийшла хазяйка рановранці на подвір'я, дивиться — а біля воріт стоїть її чорно-ряба.

Залишається тільки дивуватися, як тварина вагою понад чотири центнери змогла вибратися з кузова, не поламавши при цьому собі ноги. Мабуть, дуже не хотіла потрапити туди, куди її везли.

...Так і залишилася корова в дворі. Адже хіба підніметься рука знову віддати на ковбасу таку віддану тварину?

Поліна СЕРЬОДКІНА.

Маринівка Запорізької області.

Академік Возіанов: «Нормальна тривалість 100-150 років. Це вже

ОСОБИСТІСТЬ

(Початок на 1-й стор.).

Скажімо, людина пропила свою печінку, надто хвацько жила — печінку можна замінити або відремонтувати

— За останні 15-20 років зміни в медицині привели до того, що вчені почали працювати з так званими стовбурними клітинами, з яких, і це вже доведено, потім виростають цілі органи і системи людини. Виявлено одну клітину, котра потім видозмінюється і перетворюється на серце, нирку — та все що завгодно.

Зараз ведуться величезні роботи, і бюджетно у Сполучених Штатах вони перевищують усе те, що країна витрачає на космос, але це не афішують. По телебаченню і в газетах пишуть, що от клонуватимуть людину, але ніхто нічого не показує. Кажуть для широкої публіки. Але коли вчені починають постійно, щодня стежити за світовою літературою і повідомленнями, виявляють величезну кількість статей. А коли намагаються вилучити раціональне зерно, щось повторити, нічого не виходить. Бо в кожній статті щось змінено так, щоб було незрозуміло. Начебто все розумно, все добре, але насправді щось не так. Це й закономірно, таж у цій галузі науки лежать такі інтереси... Адже стає абсолютно реальним через 15-20 років, і це буде доступно, що людина зможе прожити 150, а можливо, й 200 років, бо для кожного можна буде зробити, усе це буде лежати, як у банку, — його запасні серце, чи дватри, запасні печінки, запасні нирки. Багато що вирощують уже зараз. Скажемо так, людина прожила 70 років, у неї захворювання серця — хірурги його замінили. Але не так, як це роблять сьогодні: надзвичайно тяжка операція пересадки чужого серця, ускладнення. Це буде його власне серце, зроблене з його клітин, з його тканин, воно ніколи не буде відторгатися. Можливі тільки технічні помилки, якщо погано пришили судини. Тобто гарантія, що десь на 95-99 відсотків ці органи приживатимуться. Можна буде замінювати хворі органи і ставити запасні. Це один шлях.

Інший шлях, його теж розробляють, коли можна буде, вводячи ці клітини у захворілі органи, ремонтувати їх на місці. Не замінювати цілком орган, а, скажімо, людина пропила свою печінку — надто вже хвацько жила, то вводять ці клітки, і виростають нові, і орган ремонтується за рахунок цього. Таке вже стає реальністю, уже сьогодні це роблять.

А в нас? Чому ми займаємося цим, чому ми слухаємо академію, а в Академії медичних наук відбулися загальні збори, присвячені тільки цим проблемам? Тому що іще за часів Радянського Союзу, оскільки ми атеїсти й у нас не було обмежень на аборти, протягом багатьох десятиліть радянські вчені займалися цією проблемою, вивчали оці клітини. Західні країни, з огляду на те, що Папа Римський категорично забороняв аборти, не мали дослідного матеріалу, з якого виділяються ці клітини. Аборти були, але таємні, або вони переміщалися в інші країни. До останнього часу проблемою пошуку стовбурних клітин на Заході займалися мало.

Тому на американські гроші англійці, котрі трохи інакше ставляться до релігійного табу, зробили овечку Доллі.

І побачили, чим це може закінчитися, коли з'явилися перші результати, коли почали лікувати захворювання крові за допомогою цих клітин, коли почали вирощувати клітини шкіри після опіків... А ми до цього вже маємо відношення, успішно працюємо в цьому напрямку разом із зарубіжними вченими. Відкрито спеціальну речовину. Наприклад, людина перенесла великий інфаркт або два інфаркти, і не можна робити операцію хірургічну, неможливо її врятувати, тоді вводять у серце цей рідкісний препарат. Адже що таке інфаркт? Це мертва зона, судина затромбувалася, і м'яз помер, так от, завдяки цьому препарату в цьому мертвому м'язі починають рости нові судини, бо ці клітки народжують нові судини, людина оживає. Такі операції роблять.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Бажаю здоров'я народу України

Де наша Нобелівська премія?

— Олександре Федоровичу, і у нас?

— Їх роблять наші колеги. Ми зробили речовину, тобто винайшли і зробили ліки. Німецький кардіохірург зробив ці операції. Ми працюємо разом. Таких операцій уже зроблено більше 30. Препарат — це новий генетичний продукт... Усе це настільки цікаво і настільки важливо, що переверне всю сучасну охорону здоров'я. Залишиться велика травматологія, адже число травм збільшуватиметься. Зазначу, суглоби нові вирощують і потім пересаджують тій само людині.

— То хто ж придумав такий препарат?

— Багато людей одразу працювали над цим і зробили. І залишиться акушерство, адже народжувати дітей треба буде завжди... Хоча в Америці сьогодні 95 відсотків не родять, а роблять кесарів розтин. У них народжують дуже мало жінок. Залишиться велика хірургія, коли хірурги просто замінюватимуть хворі органи на здорові, тієї само людини. Вводитимуть ці ліки для того, щоб ремонтувати органи. Деякі спеціальності взагалі зникнуть. І продовжиться життя людської популяції. Нормальний термін життя для тих, хто матиме гроші, 100-150 років. Це буде у наступні десятиліття.

— Наші вчені, велика група, винайшли і зробили такі ліки, речовину, препарат. Адже це — революція!

— Це не тільки у нас, а й в інших країнах роблять.

— А де ж наша Нобелівська премія?

— У цій країні Нобелівська премія? Кому?

— Тим, хто винайшов препарати!

— Для того, щоб їх використовували у світі, слід отримати патент, як у справді великій цивілізованій країні, інакше ніхто не дасть ходу, щоб ці ліки випускати. Це мають бути США, Англія, Франція, Німеччина, Швейцарія, Японія, щоб це був патент країни, у котру вірять і яку люблять у світі. Чому маса молодих учених, і не тільки молодих, виїздять? Хто виїхав давно, у 1989-90 роках, працюють за кордоном, на тих посадах, на які вони заслуговують. Або люди — показують по телебаченню передачу, коли працювали з особливо небезпечними інфекціями, — виїхали у відрядження і зникли на півроку, а потім вони — директори інститутів у Сполучених Штатах, займаються тим, чим у Радянському Союзі займалися: холерою, чумою, сибірською виразкою тощо. Зараз вони очолюють інститути в Америці. Бо умови в тих сферах, у яких працюють наші вчені тут, не відповідають нормальним. Для того, щоб людина працювала, якщо вона щось знає чи щось уміє, недостатньо мати ідею в голові, ручку і щось там писати. Потрібні умови, потрібні величезні кошти. Без цього високої науки немає! Пушкін міг писати гусячим пером геніальні твори. Вчені не можуть працювати так. Потрібне устаткування, потрібні препарати, потрібні умови для відкриттів і винаходів.

А ми колосальною працею зробили одну пересадку серця, показували по телебаченню. На це ми витратили майже все, що було в Інституті хірургії і трансплантології. Так не буває. А в нас люди і життя такі, що не можуть самі платити за операції. Ці гроші йшли не хірургам і не інституту, а платили за ліки, догляд і утримання.

Безплатна медицина — це правильно чи красиво?

— Переконана, не може бути безплатної медицини. Нічого не може бути безплатного. За неї платить або бюджет, або пацієнт, або всі разом. Але платять! І до цієї думки вже всі звикли. Щоправда, неофіційно.

— У нас це питання так і ставлять, коли обговорюють проблему десь... Але послухайте всі парламентські фракції. Практично всі без винятку або більшість із них кажуть, що заводи треба приватизувати і вони працюватимуть добре, підприємства — так, але коли йдеться про медицину, то всі без винятку кажуть, що медицина повинна бути безплатна. Щоб мати гарний вигляд перед народом.

Вона повинна б бути безплатна, якби її утримували так, як написано у старій книжці.

А коли... лікар одержує 350 чи 400 гривень, а сестра — 300 гривень за нинішніх цін, жадати від неї, коли в неї 40 хворих на чергуванні, щоб вона цілу ніч, як свічка, стояла і допомагала цим хворим, і за таку зарплату? Тоді це виходить негарно.

Але життя — це найдорожче. І коли хтось із тих, хто голосує за безплатну медицину, їде за кордон і платить 15-20-30 тисяч доларів за те, що йому там допоможуть, це вважається правильним. Нормально!?

За віщо Бог тримає над хірургом парасольку

— Олександре Федоровичу, ви хірург, ви оперуєте, багатьох людей рятуєте...

Церковнослужителі на науково-практичній конференції з медичної генетики

— Якщо тільки у Києві — щодня...

— ... ви вчений, Президент Академії медичних наук, директор Інституту урології, як ви все встигаєте?

— За рахунок жорсткої організації життя, за рахунок досвіду. Люди надто багато часу витрачають даремно. В інституті вісім операційних. На одному столі операція починається, на другому готують хворого, щоб не витрачати час. Коли основну частину, скажімо, вже закінчено на одному, хірург переходить на другий стіл і оперує там. Тому 3-5 операцій щодня робимо.

— Для такого ритму треба мати хороших помічників, асистентів, учнів. Знаю, ви маєте навіть учнів, які, після університету три роки, асистують вам.

— Дуже багато молодих, але обов'язково треба мати і досвідчених, тому що були випадки, коли я не закінчив операцію, а мені треба йти, не часто, але таке трапляється. Необхідно, щоб поруч були фахівці, котрі зможуть закінчити операцію нормально, пацієнт не повинен постраждати ніколи. Він ліг на стіл і довірив вам своє життя, отже, повинен одержати кваліфіковану допомогу, завжди.

Робота хірурга — найголовніша серед усіх моїх справ. За це Бог наді мною тримає парасольку. Над тими, хто допомагає іншим...

— То ви вже десятки тисяч операцій зробили...

— ... усе це Там занотовується.

— А до церкви ходите?

— Зрідка, але буваю. Я живу неподалік Михайлівського собору і, коли є вільна хвилина, виходжу на площу і там походжаю біля нього... А вірять по-різному, всі великі хірурги вірять у вищу силу. Називають її, хто — Богом, хто як. Усі вірять, бо нам треба мати гарні стосунки з Господом Богом. І віримо. Коли постійно великий ризик, завжди треба, щоб Він допомагав. Людина лягає на стіл, прийшла своїми ногами і повинна піти звідси так само. Тому великі хірурги вірять у Господа Бога. А тих, хто допомагає людині чимось, не можна кривдити. Господь Бог тоді карає.

— А вас коли-небудь кривдили?

— Трапляється, але я про це помовчу. Колись зайшла розмова (сміється. — **Авт.**), мовляв, так, захищає Господь Бог, бо ми реально допомагаємо людині, дуже багатьом людям. І Він бачить наших кривдників і обов'язково їх покарає. Ба ні, каже один із співрозмовників, напевне, не так, адже Бог милосердний і не каратиме сам — погана людина, я її, мовляв, усуну. Знаєте, каже колега, це відбувається не так. Господь Бог сам не карає, у нього поруч є

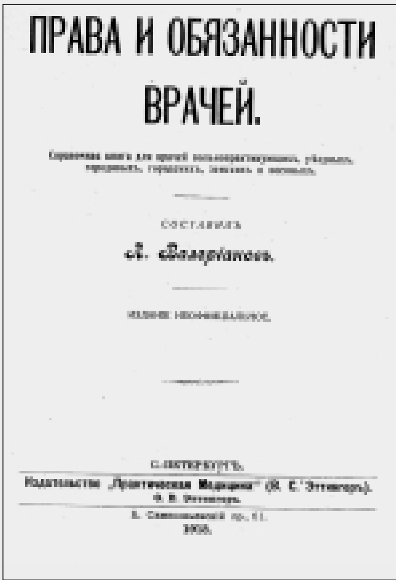
О вознагражденіи за врачебный трудъ

Запрещается врачамъ, получающимъ отъ правительства жалованіе, требовать платы за труды свои отъ неимущихъ больныхъ, находящихся въ порученныхъ надзору ихъ части города, уезде или ведомстве или же отъ другихъ платы, свыше определенной закономъ. Въ случае неисполненія сего врачъ подвергается въ первый разъ строгому выговору, во второй — лишенію местъ своихъ.

Отъ людей малоимущихъ все врачи должны быть довольны следующимъ вознагражденіемъ за труды:

1) Докторъ медицины за посещеніе въ городе съ прописаніемъ рецепта да пріемлетъ 30 коп., за посещеніе въ городе безъ прописанія рецепта 15 коп., за посещеніе загородомъ 60 коп., за словесный или письменный советъ 1 руб. 50 коп.

2) Лекарь за посещеніе въ городе съ прописаніемъ или безъ прописанія рецепта да пріемлетъ 15 коп., а за посещеніе загородомъ 30 коп. За словесный или письменный советъ 90 коп.

ПРАВА И ОБЯЗАННОСТИ ВРАЧЕЙ.

СОСТАВИЛЪ

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

3) За кровопусканіе полагается плата 7 1/2 коп., за выдернутіе испорченнаго зуба 15 коп., за кровопусканіе рожками, за каждое по 3 коп., за припущеніе піявиць, за каждое по 6 коп. За приложеніе пластыря шпанскихъ мухъ 7 1/2 , за промывательное — 7 1/2 коп.

4) За операціи, какъ-то, тазная, вынутіе камня и подобныя, количество платы не определяется, а предоставляется оное доборовольному условію врачующаго съ болящимъ. Однакожъ напоминается врачамъ, что медицинское управленіе за непомерное требованіе платы не оставитъ ихъ безъ взысканія по законамъ.

Отъ людей достаточныхъ, желающихъ изъявить свою благодарность за услугу, дозволяется врачамъ принимать награжденія и превосходящія меры.

Врачъ, подававшій въ тяжелыхъ родахъ помощь, отъ малоимущихъ да пріемлетъ вознаграждаеніе за его трудъ 1 руб. 50 к. Убогимъ же родильницамъ врачи, получающіе жалованье, должны подавать помощь безденежно.

життя для тих, хто матиме гроші, сьогодні реальність»

хтось, от Він до нього так повертається й каже: «Що ти ото сидиш і не бачиш?» ... Усі зареготали і сказали: так, це варіант можливий.

— В одній книжці написано, що ви, Олександре Федоровичу, учень Андроніка Чайки, але за часів вашого навчання в Київському медінституті він уже був людиною дуже похилого віку…

— Я був, сказати б, «онуком» чи навіть «правнуком» Чайки. Але я мився на операції ще студентом, коли Чайка, цей дуже симпатичний і милий чоловік, був в інституті. Я дивився, учився, але я не оперував студентом.

— Чи пам'ятаєте, як ви провели свою першу операцію? Які відчуття? Можливо, не першу, а ту, після якої ви зрозуміли, що вже можете..

— Перші операції почалися, коли я служив після інституту на Північному флоті ще за радянських часів.

Молодий лікар і доля адмірала

— Ви були військовим лікарем?

— Так, у мене ж не було блату. Мене взяли на флот, це були часи Карібської кризи 62-го року, коли війна висіла на волоску. Наші атомні човни прямували до Америки, і війна могла початися кожного дня.

— Ви служили на кораблі?

— Я служив у частині. Але мені пощастило, бо я, ще студентом інституту, ходив кілька років у клініку, серйозно займався урологією, а тому вмів у цій спеціальності значно більше, ніж багато хто з тих, хто закінчив інститут. І от я потрапив на Північний флот, у найближчому місті лікарів з цієї спеціальності не було. А Бог тримав наді мною парасольку ще тоді: буквально в перший тиждень моєї служби занедужав адмірал, і саме з мого профілю, і крім мене йому ніхто не міг допомогти. А я йому відразу допоміг. Тому й отримав кімнату в гуртожитку, що для лейтенанта було неймовірно. Адмірал (слід зазначити, він висловлювався — вісім матюків і два слова — російською) сказав командирові моєї частини, що оцього доктора, який нормальний і вміє так багато, у госпіталі хай ніхто не сміє чіпати. Тому я ходив до госпіталю тоді, коли вважав за потрібне, і командир частини до мене не мав жодних претензій.

1966 року я повернувся до Києва, бо зрозумів: велика хірургія можлива тільки в клініці, та й армію то набирали, то скорочували.

— Коли ви відчули, що стали знаменитим хірургом? Оцю впевненість у собі?

— Я відразу повернувся до Жовтневої лікарні — центрального в Україні урологічного відділення, де працював іще студентом, де до мене гарно ставилися. Був просто лікарняним ординатором, потім 1968 року мене взяли асистентом. Коли влітку всі йшли у відпустки, я залишався працювати, тої більше операцій.

— Теми — кандидатська, докторська. Їх вам хтось рекомендував чи ви самі прийшли до них, адже ви розробили оригінальну методику операцій?

— Спочатку я писав кандидатську на тему, що її мені рекомендував дуже грамотний учений, потім від неї відмовився, написав іншу тему. А от докторську я вже робив, самостійно обираючи тему, бо на той момент уже багато що визначив для себе, дозрів для такої теми.

Пацієнти знатимуть, куди пішли їхні гроші

— Олександре Федоровичу, ви — іменитий і знаменитий учений, організатор медицини, чи можете ви якимось чином впливати на створення нормальних умов і для науковців, і для медиків? Які ваші погляди на існуючі проблеми, кому ви їх пропонуєте, викладаєте, переконуєте?

— Починаючи з 90-го року, я викладав їх одинадцяти прем'єр-міністрам і двом президентам...

— Може, їм, як тому адміралові, треба надати допомогу, щоб вашим пропозиціям щодо організації медицини і науки було дано «зелену вулицю»?

— Та, хвалити Бога, з цими справами у них усе гаразд... Слід сказати, що практично усі вони нормально ставилися. У нашій країні, у тих умовах, у яких ми живемо, далеко не все залежить від бажання чи то Президента, чи то Прем'єр-міністра. Справді, їх було одинадцятеро, прем'єр-міністрів. Усі — розумні люди, сприймали так, як треба, але зробити в таких умовах те, що необхідно, вони не дуже могли.

— От нині йдеться про страхову медицину, є вісім законопроектів, але немає змін на краще.

— Знаєте, що кажуть практики, адже приходять до мене люди, найвідоміші в країні медики: терапевти, хірурги, гінекологи. Ми розмовляємо, і вони кажуть те, що думають. Люди, котрі щодня своїми руками рятують інших. Коли може бути страхова медицина хороша? Коли працюють усі підприємства, коли країна багата, коли забирають, як у Німеччині, 59 відсотків зарплати і все це іде кудись, а потім з'являються чудові дороги, медицина. І навіть Німеччина нині, десь місяць тому, сказала народу: ми не можемо гарантувати вам такі й такі послуги з медицини, доведеться вам самим доплачувати. Це сталося в лютому, тому й почалися заворушення. Навіть у дуже багатій Німеччині. А в нашій країні? Для того, щоб зробити пересадку серця, де ці гроші взяти цій медицині, у кого? З якого заводу? З якого підприємства, з якого хазяїна якогось кооперативу взяти гроші, щоб забезпечити таке? Чим це закінчиться в наших умовах? Чому точиться така боротьба? Та до всіх тих мультимільйонерів, які в нас є, додадуться ще два чи три, котрі сядуть на ці фонди з грошима, які заберуть у нас з вами і дадуть їм. І вони приходитимуть до нас і вказувати: ми вам дамо стільки от грошей на кожного хворого, ви їх рятуєте і ви це робите неправильно. Вони казатимуть це нам, так? А тими мільярдами зібраних гривень командуватиме хтось один. Куди він їх пускатиме, де вони «крутитимуться», як це тепер молодь називає? Які це будуть фонди? Значно простіше в цих умовах зробити інакше.

— То як же? Скажіть.

— Хай приймуть закон у парламенті, проголосують, керівництво країни підпише закон про експеримент у національній медицині. Виберуть, хто заслуговує на довіру, які фахівці, делегують 15-20 людей...

— Назвіть ці імена.

— Та візьміть кого завгодно: Інститут хірургії і трансплантології, Шалімов і досі працює, чудова людина, Інститут педіатрії, акушерства і гінекології, Інститут стоматології в Одесі, Інститут нейрохірургії, Інститут урології, плюс велику обласну лікарню, і скажуть — робимо експеримент, як це роблять у приватній медицині. Коли людина приходить і каже: я хочу лікуватися, знаю, що в Чернігові є такий чудовий хірург, і я хочу, щоб він мені зробив операцію. Я свої гроші плачу в касу цієї людини. Не в ту, де забирають все. 140-200 гривень плачу. Йому кажуть: от ці ваші гроші підуть на ваші ліки. Антибіотики коштують стільки, а оці нитки, якими вас зашиватимуть, коштують стільки, усе чесно й відкрито. За свою роботу сестра, котра буде біля вас, одержуватиме таку зарплату. Усе розписати, й буде зрозуміло, куди йдуть ці гроші.

Мине два-три роки, і хай потім скажуть: знаєте, народ відмовився від такого експерименту, це не годиться, і скасують його. Але тоді буде зрозуміло, куди пішли ці гроші, на віщо і хто їх витратив. Але тоді і не приходитиме якийсь ідіот і не казатиме: ні, ви робите це не так, коли я це роблю там, за кордоном, а тут хтось даватиме поради і повчатиме мене, що це робиться не так. І люди знатимуть: вони прийшли до Лук'янової (Інститут педіатрії, акушерства і гінекології. — **Авт.**), вони хочуть народити дитину, вони її народжують і знають, кому сказати, коли щось не так, і знають, кому подякувати.

Продукуємо лікарів, котрі нікому не потрібні

— Вступити до медичного інституту на державну форму навчання дуже складно, а платна освіта коштує таких грошей, що незрозуміло, навіщо їх платити, раз фахівець з дипломом отримує платню в 400 гривень? Чи не думали ви над цим, про систему медичної освіти, систему підготовки кадрів?

— Число лікарів у нас набагато більше, ніж це потрібно для нормальної роботи. Якби медицина була така, як ми щойно говорили, то стільки лікарів не потрібно було б. Бо тоді лікар працював би день і ніч і намагався б працювати так, щоб обслужити всіх як належить і в будь-який час. Адже йшли б на нього, на його ім'я. Бо він уміє, він реально надає допомогу. А в нас інститутів «наплодили», їх мінімум половину можна ліквідувати без шкоди для країни. Якщо порахувати число операцій, що їх роблять провідні професори, то на кожного з них припадає стільки, скільки на цілу обласну лікарню. Звичайно, не потрібно стільки лікарів.

За радянських часів кожний секретар обкому хотів мати власний інститут. Було гарно, щоб дочка чи то коханка — хтось працював там. І майже в кожній області був свій медичний вуз. Це було престижно, це було нормально. Тепер спробуйте влаштуватися лікарем, скільки там сидить людей на чверть ставки, на півставки! А тепер ще і приватні повідкривали. Ми продукуємо лікарів, котрі нікому не потрібні. Ті, хто платить за навчання гроші, не ходять на заняття чи складають іспити невідомо як. Кому вони потрібні потім для роботи? Як їх можна використовувати?

Поради від академіка

— Олександре Федоровичу, прошу дуже, практичні поради від академіка. Пам'ятаєте цю застрашливу рекламу? «Простата, аденома, операція...» Для чоловіків, які в якомусь певному віці починають страждати.

— Це найненависніше захворювання — передміхурової залози і збільшення доброякісної пухлини. Страждає на це майже половина чоловіків літнього віку. Це вкрай поширене захворювання. Але жодних особливих проблем немає. Є медикаментозне лікування, що може допомагати на певних етапах, і не завжди все закінчується операцією. На сьогодні розроблено такі методи... І здебільшого це робиться без кривавих операцій, без розрізів, за допомогою спеціальних інструментів.

— Це і є ваша оригінальна методика?

— Оригінальна методика — це методика кривавих операцій, а метод, про який я говорю, придуманий не мною, це зроблено у Франції. Але вже протягом багатьох років, буквально відразу, тільки-но це зробили за кордоном, ми користуємося таким методом. Буквально щодня.

— І чоловіки нормально почуваються?

— Так, усе відновлюється.

— Один наш автор каже, що деякі жінки — це ходячі посібники з урогінекології. Він має на увазі те, як вони одягнені, що вони якось неправильно вдягаються і тому мають безліч болячок.

— Помилкове уявлення про те, що гарно, і те, як вдягаються молоді люди, та й не дуже молоді, особливо коли досить прохолодно, як раніше казали: зверху блузка із капрону, знизу теж — нічого, — тягне за собою певні наслідки. Тому дуже багато жінок хворіють на запальні захворювання... Крім того, при тій невибагливій моралі, яка існує не тільки в нашій країні, а й у світі, виникають, скажемо так, проблеми чоловіків і проблеми жінок. Безліч людей звертається до фахівців найвищого класу в нашому інституті. Це сексологи, гінекологи, вони можуть допомогти, і вони це роблять.

Та водночас по телебаченню і радіо, у пресі йде реклама, котра обіцяє неможливе. І люди ловляться на цю наживку.

Ми направили своїх фахівців у ці заклади. Уявіть, прийшов до такої клініки провідний, головний сексопатолог країни, котрий 25 останніх років займається цією проблематикою, називає своє прізвище лікарю і каже, що от він, мовляв, страждає на десятки захворювань, що, наприклад, 10 разів хворів на гонорею і таке інше. І цей лікар, не знаючи головного фахівця країни, все це записує до картки. Справжній цирк. І потім починає пропонувати методи, котрі 15 років тому давно відкинуті кимось, а от він тільки-но приїхав з Ізраїлю, і він тут усіх цими застарілими методами обллагодіє і допоможе. А що у світі вже так давно не лікують, він не знає. Це реальні речі. А реклама йде, і люди платять. Їм кажуть: вас вилікують за три дні. Люди йдуть, звертаються, платять гроші. Хтось їм, отим горе-докторам видав ліцензії. Ось те, про що ми сьогодні не встигнемо поговорити, але це найстрашніше. В усіх цивілізованих країнах ліцензії видає асоціація фахівців, кардіохірурги повинні видавати дозвіл бути кардіохірургом, асоціація гінекологів повинна видавати дозвіл практикувати гінекологу. Тобто збори всіх профі, а не воля якогось обласного чи міністерського чиновника, який сам ніколи не практикував. Тільки асоціація і не інакше. Отоді буде з кого запитати.

— Олександре Федоровичу, спасибі за відверту, зацікавлену розмову. Гадаю, наші читачі відгукнуться на неї і тему профі ми продовжимо.

— Спасибі і «Голосу України». Усім — здоров'я!

Розмову вела Світлана ПИСАРЕНКО.

Зі статті 29 Закону України про Державний бюджет

На 2004 рік на охорону здоров'я виділено 2 650 466,9 тисяч гривень. У тому числі загальнодержавним закладам 1 669 338. Із них на забезпечення онкологічних хворих — 130 360,1; інсуліни — 132 000; боротьбу з туберкульозом — 74 689,7; імунопрофілактику та боротьбу зі СНІДом — 40 609,3; зміцнення матеріальної бази сільської медицини — 204,4; підтримання епідблагополуччя — 438 507,5.

Забезпечення лікування за високовартісними медичними технологіями в клініках науково-дослідних інститутів медпрофілю — 299 366,8.

За кулісами «кривавої неділі»

Андрій МАРЧЕНКО

Чим були на той час 25 карбованців, можна уявити собі з таких цифр: 1 аршин (0,711 метра) бавовняної тканини коштував 7 копійок, пуд борошна (16 кг) — 50 коп., вечеря в ресторані на 12 персон з вишуканими нині крабами, ікрою тощо обійшлася б у 5 карбованців. Ті само 5 карбованців коштував костюм-«трійка» у модному салоні Петербурга. За 3 карбованці можна було купити корову, а 25 карбованців коштував «стандартний» драгунський кавалерійський кінь!

Якось у програмі «До і після опівночі» показали бадьорого дідугана, який до революції працював на заводі Прохорова учнем робітника. Він отримував на руки 25 карбованців на місяць, при цьому гуртожиток (і сімейний так само) і медичне обслуговування оплачував хазяїн. На роботу ніхто не спізнювався: за 30 хвилин до початку робочого дня — сніданок за рахунок хазяїна. Обід у робочий час також оплачував він. Кухарі і медики несли відповідальність, якщо через їхній недогляд робітник не міг вийти на роботу!

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Єнакієвський коксохімічний завод»,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються слідуючі активи ВАТ «Єнакієвський коксохімічний завод», які знаходяться за адресою: м. Єнакієве, вул. Марата, 1; 1. Автотранспортні засоби (31 один.) початкова ціна продажу —357684,30 грн. без ПДВ, гарантійний внесок —17884,22 грн. 2. Цінні папери (пакет акцій — 7780256 шт.). початкова ціна продажу — 1005734,63 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 50286,73 грн. 3. Цінні папери (пакет акцій — 7780256 шт.), початкова ціна продажу — 1005734,63 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 50286,73 грн. 4. Цінні папери (пакет акцій — 7780257 шт.) початкова ціна продажу 1005734,75 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 50286,74 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольский, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті по 09 квітня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 15 квітня 2004 р., о 15-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Довідки за телефонами 385-39-23/52 та на сайті www. bankruptcy. internet. dn. ua.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Києв, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 05.03.04 р. по справі № 43/109 визнано банкрутом ТОВ «Корсар плюс», код ЄДРПОУ 31351349, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренко С. С. (ліц. АА № 419268 від 11.11.02 р.).

Регіональний економіко–правовий центр з питань банкрутства

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

ПРОВОДИТЬ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 22 по 27 березня 2004 р. та з 26 квітня по 1 травня 2004 р.

До уваги бухгалтерів, керівників всіх ланок підприємств усіх форм власності

Запрошуємо на семінар за темою:

Нове в оподаткуванні. Законне зменшення податкових платежів, згідно останніх змін в податковому законодавстві.

ДОПОВІДАЧІ: Косарєва І.М., Мельник В.М. Кутова Т.М. , Полішкевич М.П.

18 березня 2004 року

Адреса: 03113, м. Київ, пр. Перемоги, 57, 10 поверх

(044) 495-21-18, 495-21-19, 495-21-20.

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ Племінне птахівницьке господарство сучасне «Ясинуватський» та ДП «Вугілля —Сервіс» ЗАТ «Вугледобуток»,

повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. На конкурс виставляється автокран КС 3575А на базі ЗИЛ 133 ГЯ, 1992 р. ВАТ Племінне птахівницьке господарство сучасне «Ясинуватський», який знаходиться: Донецька область, Ясинуватський район, с. Красний Партизан, початкова ціна продажу — 31553,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 1577,65 грн. На конкурс для повторного продажу виставляються активи ДП «Вугілля — Сервіс» ЗАТ «Вугледобуток», розташовані: м. Новогродівка, вул. Риночна, 1; 1. Тельфер г/п 5, початкова ціна продажу із зниженням на 50% — 1335,94 грн. без ПДВ, гарантійний внесок 66,80 грн.; 2. Маслостанція СНТ — 32, початкова ціна продажу із зниженням на 50% — 4753,13 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 237,65 грн.; 3. Трактор ДТ — 54, початкова ціна продажу — 4480,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 224,00 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 09 квітня 2004 р. включно. Конкурси відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 15 квітня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 та 12.00 відповідно, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 385-39-23/52 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: www. bankruptcy. internet. dn. ua.

ПП «ЛЕВЕЛ»

повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії приймаються протягом двох місяців по тел. 236-65-49.

В об'яві, надрукованій в «Голосі України» від 6.01.04 р. про визнання банкрутом за справою № 12/133 Б, назву підприємства слід читати: багатогалузеве приватне підприємство «Сармат» і далі за текстом.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 26 лютого 2004 року по справі № 12/174-Б визнано банкрутом СТОВ «Нива» (ЄДРПОУ 03785289, юридична адреса: 74400, Херсонська обл., В. Рогачицький район, с. Самійлівка, вул. Леніна, 8, р/рахунок 26005300483 в В. Рогачицькому відділенні «Ощадбанку», МФО 342218) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Галку Леоніда Борисовича (ліцензія АА № 669624 від 28.07.2003 р., адреса: 73000, м. Херсон, пров. Військовий, 6, ІІ-й поверх).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 15/93 Б постановою від 25.02.04 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Азов-Бюро-Лімітед» (87525, Донецька область, м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52; р/р 26004510990000 в Першому Українському Міжнародному банку, МФО 335742, ЄДРПОУ 13499225).

Ліквідатором призначений Матвейчук Денис Валентинович (ліцензія № 484238; 87557, м. Маріуполь, вул. Київська, 92-41).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за заявою Міністерства оборони України порушено справу № 41/646 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Межа долі» (01042, м. Київ, вул. Чигоріна, 12, р/р 2600600578 в АБ «Приватний капітал», МФО 320371, код ЄДРПОУ 24592519).

Розпорядником майна призначено Оксанича Володимира Еммануїловича, ліцензія серії АА № 047879 від 19.10.2001 р., адреса для кореспонденції: а/с 265, м. Київ-150, 03150.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) ухвалою від 23.01.2004 р. по справі № Б29/19/04 порушив провадження у справі про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Злагода», юридична адреса: 53200, Дніпропетровська область, Нікопольський район, с. Високе, вул. Нагорна, 1а, код ЄДРПОУ 30192642. Розпорядником майна призначено Шмаль Володимира Григоровича (ліцензія АА № 630010, 53200, м. Нікополь, вул. Героїв Чорнобиля, 61/18; т. (05662) 2-33-26). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою від 28.10.2003 року по справі № 6/300-4/231, Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Самбірський комбінат хлібопродуктів», код ЄДРПОУ 00952077, 81400, Львівська область, м. Самбір, вул. Клинівка, 81.

Розрахунковий рахунок 26001200406001 у АК АПБ «Україна» м. Самбір, МФО 325462.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (79066, м. Львів, а/с 8110), тел. 96-50-83. Ліцензія АА 668318 від 16.10.2003 р.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються у 30-денний термін з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Єврорезерв»

Надає широкий спектр страхових послуг для юридичних і фізичних осіб:

- страхування майна;
- страхування вантажів та багажу;
- страхування наземного, в тому числі залізничного, повітряного, водного транспорту;
- страхування фінансових ризиків;
- страхування відповідальності перед третіми особами, відповідальності власників наземного, повітряного, водного транспорту, включаючи відповідальність перевізника;
- страхування від нещасних випадків;
- страхування здоров'я на випадок хвороби;
- інші види страхування.

За час своєї діяльності компанією проведено страхування ряду об'єктів видобувної, переробної промисловості, складних технічних систем, інженерних споруд та майна громадян.

У колективі компанії — професіонали, більшість з яких мають багаторічний досвід роботи на страховому ринку, в різних галузях народного господарства, що дає змогу створювати страхові продукти з максимальним урахуванням запитів клієнтів і специфіки об'єктів страхування.

Ліцензії на проведення страхування:

серії АА №№ 124686, 124687, 124688 видані 7 листопада 2001 року, № 559876 видана 23 січня 2003 року, № 721484 видана 28 серпня 2003 року.

Наша адреса: 02160, м. Київ, проспект Возз'єднання, 7 А, офіс 502.

Тел. (044) 206-25-28, факс (044) 206-25-61.
e-mail: euroreserve@euroreserve. com. ua

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Єврорезерв» запрошує до співпраці страхових агентів, страхових брокерів. Просимо звертатись за телефоном (044) 206-25-28.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу про банкрутство ЗАТ «Левтекс», справа № 6/296-7/114, юридична адреса: м. Львів, вул. М. Балабана, 12 (ЄДРПОУ 00306590) р/р №2600810011313/840 № 2600100011313/980 у Львівській філії ЛОФ «Укрсоцбанк». Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Собаль А. М., ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серія АА № 485266 від 14.04.2003 року, м. Львів, вул. Садова, 27/119.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Дирекс-Телеком»

повідомляє, що 30 квітня 2004 року об 11.00 відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Київ, пер. Червоноармійський, 3.

Реєстрація акціонерів почнеться о 10.30.

Порядок денний:

1. Внесення змін до статуту товариства.

Господасрьким судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 6/289-7/111 про банкрутство ТзОВ «Крук», адреса: 80381, Львівська обл., Жовківський р-н, м. Дубляни, вул. Львівська, 12/10, р/р № 26000012850001 у ВАТ «Банк Універсальний» м. Львів. Розпорядник майна — арбітражний керуючий Затурський М. М., прож. — м. Львів, вул. Акад. Вернадського, 14/9.

Приватне підприємство "Досвідчений монтажник"

(код ЄДРПОУ 31726744, адреса: 94000, Луганська область, м. Стаханов, вул. Пономарчука, 15)

ПОВІДОМЛЯЄ

про припинення діяльності шляхом ліквідації.
Претензії кредиторів приймаються на протязі 2 місяців з дати публікації оголошення.

Ліквідаційна комісія

В зв'язку з втратою документів ТОВ «Спортивний науково-виробничий клуб «ЮПІТЕР» ідн. код 01195655:

1) Статуту та Установчого договору, зареєстрованих Печерською РДА від 25.04.96 р. за № 166;

2) Договору про подальшу діяльність та Змін та доповнень до Статуту, зареєстрованих Печерською РДА м. Києва від 24.10.03 р. за № 166, просимо вважати їх недійсними.

Постановою Господарського Суду Дніпропетровської області по справі № Б26/106/03 від 02 березня 2004 року визнано банкрутом Відрите Акціонерне Товариство «Нікопольський комбікормовий завод» (53270, Дніпропетровська область, Нікопольський р-н, с. Менжинське, вул. Конторська, 2; код ЕДРПОУ 31164108; п/р відсутній) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Зибіна Антона Олександровича, ліцензія АА № 047942, адреса: 49041, м. Дніпропетровськ, ж/м, Тополя-3, б.3, кв.16; тел. (0562) 31-73-44.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено провадження у справі № 6/51-4/17 про банкрутство Дочірнього торгово-комерційного підприємства «Євронафта» (82103, Львівська область, м. Дрогобич, вул. Бориславська, 99; п/р 26003100552001 у Дрогобицькій філії АТ «Укрінбанк», МФО 325785, код ЄДРПОУ 25246895).

Розпорядником майна призначено Надлонка Андрія Івановича (ліцензія серії АА № 250389 від 13.03.2002 р.; 79000, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а, кв.33).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 4) від 27.02.2004 р. по справі № 24/214-03-7852 визнано банкрутом ТОВ «Сімаст» (65100, м. Одеса, вул. Княжеська, 3/5; р/р 26007964867075 в філії ПУМБ в м. Одесі, МФО 328191; код по ЕДРПОУ — 22484501) і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Дворніченко Олександра Олексійовича (ліцензія АА 250227 від 14.02.2002 р.; тел. (8-487-754192).

Господарським судом Донецької області, 83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, Постановою від 10 лютого 2004 року по справі № 15/10 Б визнано банкрутом Приватне підприємство «Континент» у порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом» № 784-XIV від 30 червня 1999 року (84301, м. Костянтинівка Донецької обл., вул. Калмикова, б. 9, к. 64, р/р 26006980158 у Костянтинівській філії «Укрсоцбанку», МФО 334668, ЗКПО 21948861).

Відкрита процедура ліквідації. Ліквідатором призначено Філонова М. О. (ліцензія № 630033, адреса: вул. Соціалістична, б. 51, к. 62, м. Краматорськ Донецької обл., 84301, тел. (06264) 7-10-12).

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) порушив справу про банкрутство № 5/45 від 24.02.04 р. Приватного сільськогосподарського підприємства «Дружба» (56570, Миколаївська область, Вознесенський район, с. Дорошівка; розр. рахунок 26004303151871 в Вознесенському відділенні «Промінвестбанк», МФО 326289; ідентифікаційний код 03764330). Розпорядником майна призначено Черепенко Вікторію Григорівну, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серії АА № 140411 від 12.06.02 р., адреса — м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та ліквідатор Відкритого акціонерного товариства «Самбірський агросервіс», Львівська область, м. Самбір, вул. Промислова, 5,

проводить 16 квітня 2004 року о 10-00 год. публічні торги з продажу майна банкрута, яке знаходиться за адресою: Львівська область, м. Самбір, вул. Промислова, 5, а саме:

1. Насос 2 шт. вартість 700,00 грн.; 2. Резервуар вартість 2595,00 грн.; 3. Резурвуар 75 м³, 3 шт. — вартість 210,00 грн.; 4. Резервуар 25 м³, вартість 70,00 грн.; 5. Цистерна АЦ 4,2 — вартість 2500,00 грн.; 6. Цистерна АЦ 2,2 — вартість 5000,00 грн.; 7. Верстат свердлильний 2П-135 — вартість 1500,00 грн.; 8. Фрезерний верстат — вартість 1800,00 грн.; 9. Верстат 3Б634 вартість 700,00 грн.; 10. Молот Н129 — вартість 1300,00 грн.; 11. Кран-балка — вартість 2083,00 грн.; 12. Трансформатор ТД-500 (зварювальний агрегат) — вартість 780,00 грн.; 13. Холодильна шафа — вартість 268,00 грн. 14. Холодильний прилавок — вартість 168,00 грн.; 15. Огорожа з металевої сітки 102,5 м. — вартість 850,00 грн. — загальна вартість майна становить 20524,00 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5 % від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн. для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області № 260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ — 26254583 не пізніше ніж за три календарних дні до початку проведення торгів.

Заявки на участь у аукціоні приймаються за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73, з 9-00 до 18-00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. Торги будуть проводитись за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73.

Додаткова інформація за тел. (0322) 393-265.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 15/73-б від 02.03.2004 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Ле-Гранд» (адреса: м. Київ, вул. Дегтярівська, 21, код ЄДРПОУ 25399598), рах. 26002049001 в АКБ «Інтеграл-банк», м. Києва, МФО 320735, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарським судом Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушена справа № 356/14б-03 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Ольшаницький спецкар'єр» (Київська область, Рокитнянський район, с. Бушево, р/р 26001330044001 в АК АПБ «Україна», МФО 321295, код ЄДРПОУ 95408674).

Ухвалою від 19.02.2004 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гунька Анатолія Григоровича (Ліцензія серії АА № 520124 від 11.06.2003 р., Київська обл., м. Бровари, вул. Грушевського, 17, кв. 55).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Київської області впродовж тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за заявою ВАТ «Укрнафта» в особі НГВУ «Охтирканафтогаз» 24.02.2004 року порушив справу № 23/133-Б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Честотрейд» (04080, м. Київ, Московський р-н, пр-кт Науки, 72, р/р 260063085 в АБ «Вітчизна», МФО 322799, Св. № 36959371, ЄДРПОУ 25386638, ІПН 253866326092).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія № 047812 від 19.01.01).

Претензії кредиторів і можливих інвесторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) прийнята Постанова про визнання банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура по Лебединському районному споживчому товариству, 42200, Сумська область, м. Лебедин, вул. Вокзальна, 5. Справа № 6/83 від 01.03.2004 року.

Банківські реквізити Лебединського районного споживчого товариства: р/р 260033932 в АППБ «Аваль» м. Суми, МФО 337483.

Свідоцтво про державну реєстрацію товариства № 3 від 25 березня 1997 року. Код за ЄДРПОУ 01766106.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Чжен С. П. (ліцензія № 250088 від 30 листопада 2001 року).

ТОВ «Інформаційні ресурси України» код ЄДРПОУ 21457502 повідомляє про свою ліквідацію. З претензіями звертатися протягом двох місяців.

Закрите акціонерне товариство «В.І.П. Констракшн»

повідомляє про проведення чергових зборів акціонерів, які відбудуться 30 квітня 2004 року за адресою: м. Київ, вул. Грушевського, 34/1. Реєстрація акціонерів з 8.00 до 9.00.

Порядок денний:

1. Розгляд та затвердження звіту Правління про результати діяльності Товариства за 2003 рік.
2. Затвердження результатів діяльності (річного балансу) Товариства та визначення порядку розподілу прибутку покриття збитків за підсумками роботи Товариства у 2003 році.
3. Розгляд та затвердження звіту Ревізійної комісії Товариства за 2003 рік.
4. Внесення змін та доповнення до статуту Товариства.
5. Прийняття внутрішніх інструкцій, положень та регламентів ЗАТ «В. І. П. Констракшн».
6. Відкликання та призначення членів правління та Голови Правління.
7. Обрання Ревізійної комісії.
8. Обрання Спостережної Ради.
9. Різне.

Для участі у зборах при собі мати паспорт. З усіх питань щодо проведення зборів звертатись по телефону: (044) 228-65-22.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова проводить 20-го березня День відкритих дверей.

За адресою: вулиця Пирогова, 9 (станція метро «Університет»). Початок о 12.00 години.

Запрошуємо випускників шкіл, їх батьків та всіх бажаючих!

ДП «Макіївське СУ «Донбассдомнаремонт» КСП «Донбассдомнаремонт»

пропонує до реалізації в процедурі банкрутства дебіторську заборгованість ВАТ «Макіївський металургійний комбінат» перед ДП «Макіївське СУ Донбассдомнаремонт» у розмірі 10 млн. грн.

Вказана дебіторська заборгованість напрацьована в процедурі санації ВАТ «ММК» і підтверджена рішенням господарського суду Донецької області.

За довідками звертатися за тел.: 8 (062) 22-05-34; 8 (050) 528-24-87; 8 (062) 305-45-40.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 19.02.2004 р. по справі № 32/97Б визнано банкрутом ДП «Макіївське СУ Донбассдомнаремонт» КСП «Донбассдомнаремонт», код ЗКПО 30415390 (86125, м. Макіївка, вул. Кольцова, 43, р/рах. 26006301526180 в Центрально-міському відділенні АК Промінвестбанк м. Макіївка, МФО 334516) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор Вишневська Н. М. (ліц. № 668268 від 30.09.2003 р., адреса: 83000, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 15-39, тел. № 8-(062)-305-45-40).

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 4) порушив справу № 21/227-03-9461 про банкрутство приватного підприємства «А.В. Плюс» (65091, м. Одеса, вул. Комітетська, 14; р/р № 260071275 в ООФ АППБ «Аваль»). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Єгвору Валентину Григорівну (ліцензія серії АА № 249860 від 22.10.2001 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

СГ ТОВ «Росія»

(п. Новгородське, м. Дзержинськ, Ясинуватського району Донецької області, вул. Радянська, 98) повідомляє про реорганізацію шляхом виділення нового підприємства ТОВ «Україна» без ліквідації СГ ТОВ «Росія», ТОВ «Україна» є правонаступником СГ ТОВ «Росія» у частині вексельних зобов'язань. У решті зобов'язань правонаступником є СГ ТОВ «Росія».

Претензії кредиторів приймаються за місцезнаходженням СГ ТОВ «Росія» протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

ВАТ «ТОМАК»

повідомляє, що в порядку денному зборів акціонерів, які відбудуться 7 квітня 2004 року, сталися зміни.

Додатково до порядку денного вносяться такі питання:

6. Про відкликання діючих членів Спостережної ради.
7. Про обрання нового складу Спостережної ради.
8. Узгодження придбання додаткових приміщень для виробничих потреб.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушено провадження у справі № Б-7/12 про банкрутство дочірнього підприємства «Санаторій-профілакторій «Джерело Прикарпаття» ВАТ «Вигодський лісокомбінат» (Івано-Франківська обл., Долинський район, с. Новий Мізунь, р/р 26006301360 в Долинському відділенні Ощадбанку, МФО 336536, код ЄДРПОУ 22194364).

Розпорядником майна призначений Мартинюк Василь Миколайович (ліцензія АА № 250333, м. Івано-Франківськ, вул. Південний бульвар, 42/9).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва винесені постанови про визнання банкрутами та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1) Приватне підприємство «Стелс Гарант», код 31199446, 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 65, р/р № 26009303303801/980 в АКБ ТАС-Комерцбанк», м. Київ, МФО 300164, р/р № 260011904/810/840/978/980 в ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Київ, МФО 320478, р/р № 260070018469/980 в ЗАТ «Український кредитний банк», м. Київ, МФО 321701, р/р № 26006001000969/980 в АКБ «Український кредитно-торговий банк» м. Київ, МФО 321723, справа № 15/102-б.

Ліквідатором по справі призначений арбітражний керуючий Капелюшний І. В., ліцензія № 249639 від 19.10.01 р., тел. 271-71-56, 276-71-43.

2) Приватне підприємство «Лакі» код 30968070, 01010, м. Київ, вул. Червоноармійська, 145/1, корп.4, кв. 144, р/р № 260072554/980 в АКБ «Легбанк» м. Київ, МФО 300056, справа № 24/93-б;

3) Приватне підприємство «ПУЛЬСАР» код 30970026, 01042, м. Київ, бульвар Дружби Народів, 9, р/р 26000212828001 в Київській дирекції АК АПБ «Україна», МФО 321574, р/р 2600614164001 в АБ «Київська Русь», МФО 319092, справа № 24/92-б;

4) Науково-впроваджувальне дочірнє підприємство «Укратек» код 31626674, 03042, м. Київ, туп. Тверський, 5-А, р/р № 260023001870/980 в Філії ВАБ «Вабанк», м. Київ, МФО 325763, № 24/94-б;

Ліквідатором по справам № 24/93-б, № 24/92-б, №24/94-б призначений арбітражний керуючий Чечельницький Олександр Йосипович, ліцензія АА № 250036 від 19.11.01 р., контактний тел. 458-76-72.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 17.02.2004 р. по справі № 11/7 б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Кірамік», юридична адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Цимлянська, 2б, код ЄДРПОУ 05513460, п/р № 26000106789 в АБ «Уркомунбанк» в м. Луганськ, МФО 304988 відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вороньку О. О., що мешкає: м. Луганськ, вул. Веденіна, буд. 58 (ліцензія серії АА № 630079 від 15.12.2003 р.).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

АТЗТ «Київ-Лада»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 17 травня 2004 року о 15 годині за адресою: Київ, вул. С. Сосніних, 17.

Порядок денний:

1. Підсумки роботи товариства за 2003 рік. Фінансовий стан товариства.
2. Звіт ревізійної комісії. Висновок аудитора за 2003 рік.
3. Затвердження річного звіту та балансу.
4. Затвердження нормативу розподілу прибутку на 2004 рік.
5. Розподіл прибутку за 2003 рік.
6. Про зміни в органах управління та контролю товариства.
7. Про призначення аудитора на 2004 рік.

Господарським судом Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалко, 2) 12.01.2004 р. порушена справа № 12/2 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Сула» (41872, Сумська обл., Білопільський район, с. Верхосулка, р/р 260065612 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483, Код ЄДРПОУ 30915269).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хижняка Володимира Олександровича, ліцензія АА № 249723 від 19.02.2001 р., (40024, м. Суми, вул. Харківська, 4/130, тел. 8(0542) 36-92-73).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський Суд Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) по справі № 2-6/4394-2004 від 26.02.2004 року визнано банкрутом СПК «КОЛОС» (96412, АР Крим, Чорноморський р-н, с. Далеке, вул. 60 років СРСР, 2, р/р 260024882 в КРД АППБ «Аваль» м. Сімферополь, МФО 324021, ЗКПО 30945267) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Герасимов І. А. (ліценція серії АА № 140432 від 10.06.2002 р., 95043, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 36, кв. 52).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Припиняє свою діяльність **Державне Київське підприємство по виробництву бактерійних препаратів «Біофарма»** шляхом його реорганізації через приєднання до орендаря ЗАТ «Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів «Біофарма», який є правонаступником його майнових прав і обов'язків.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 15/99 Б постановою від 25.02.04 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Компанія «Промекс» (87525, Донецька область, м. Маріуполь, пр. Будівельників, 56-51: р/р 2600630171660 в Жовтневому відділенні Промінвестбанка, МФО 334475, ЄДРПОУ 23116165).

Ліквідатором призначений Матвейчук Денис Валентинович (ліцензія № 484238; 87557, м. Маріуполь, вул. Київська, 92-41).

Господарський суд Донецької області (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу № 42/2Б про банкрутство АТЗТ «Костянтинівський молочний завод» (85114, м. Костянтинівка Донецька область, вул. П. Ангеліної, 1, код ЄДРПОУ 00445133, р/р 26093550500 у відділенні Промінвестбанку м. Костянтинівки, МФО 334550).

Розпорядником майна призначено Рудого Олександра Володимировича, ліцензія № 047697.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Велич і трагедія Карпатської України

БІЛІ ПЛЯМИ ІСТОРІЇ

(Початок на 1-й стор.).

Події на Красному полі під Хустом справедливо назвали закарпатськими Крутами. У березні 1939 року кращі сини і дочки України полягли тут у кривавій битві, захищаючи рідну землю від окупантів. Вони віддали життя на вівтар боротьби, щоб вічно квітнуло й плодоносило величне дерево української незалежності.

У рамках цих подій в Ужгороді минулої п'ятниці урочисто відкрито бронзовий пам'ятник Августину Волошину скульптора Михайла Михайлюка. Того ж дня в обласному муздрамтеатрі відбулися урочистості, що завершилися великим концертом провідних мистецьких колективів Закарпаття, а також лауреата Національної премії Тараса Шевченка, народного артиста України Тараса Петриненка та заслуженої артистки України Тетяни Горобець.

До цієї дати вийшли науково-популярні книги «Августин Волошин і Карпатська Україна» доктора історичних наук, професора Миколи Вегеша та «Хроніка Карпатської України» — професора Сергія Федаки. Вчора на Красному полі поблизу Хуста — тодішньої столиці Карпатської України — вшановано пам'ять карпатських січових стрільців, котрі загинули в нерівному бою з угорськими окупантами. Відбулися також міжнародна конференція більш як 70 учених із різних країн світу та засідання «круглого столу» провідних дослідників історії Карпатської України.

А сьогодні, 16 березня, у меморіальному музеї Августина Волошина в Ужгородському замку проходить вечір, присвячений 130-річчю з дня народження Августина Волошина.

Її величність Історія розставляє все на місця...

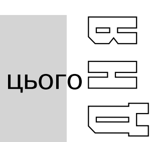
Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

На знімку: пам'ятник Августину Волошину, відкритий 12 березня в Ужгороді.

Фото автора.

16 БЕРЕЗНЯ

■ 1884 р. Народився письменник Олександр Бєляєв, один з основоположників вітчизняної фантастики («Людина-амфібія», «Голова професора Доуеля» тощо). ■ 1919 р. Засновано Дніпропетровський український муздрамтеатр імені Шевченка. ■ 1936 р. Зійшов з конвеєра перший радянський легковий автомобіль — «емка». ■ 1937 р. В СРСР створено Відділ боротьби з розкраданням соціалістичної власності та спекуляцією (ОБХСС). ■ 1939 р. Окупація Закарпаття угорськими військами (внаслідок Мюнхенської змови про долю Чехословаччини). ■ 1962 р. Запуск першого супутника, розробленого КБ «Південне».

Свято на вулиці Шолом-Алейхема

У рамках святкування 145-ї річниці з дня народження Шолом-Алейхема в Києві пройшло свято вулиці, названої на честь великого письменника, яке стало вже традиційним. На естраді біля меморіальної дошки виступили українські та єврейські професійні й самодіяльні колективи. До уваги численних глядачів і запрошених було запропоновано фрагменти з творів письменника, українські і єврейські пісні й танці, музичні твори. Відбулося урочисте покладання квітів до меморіальної дошки Шолом-Алейхема.

Наступного дня в Національному палаці «Україна» пройшов Міжнародний дитячий єврейський фестиваль, присвячений найдавнішому єврейському святу — Пуриму. Зі сцени лунала музика, пісні. Для дітей виступали і ровесники, і дорослі. Увечері відбувся ще один концерт, цього разу для старшої аудиторії.

Артем ДМИТРЕНКО.

НОВА КНИЖКА

Поет по-сербськи — песник

В Українському фонді культури Борис Олійник обнародував дві свої книжки, щойно перекладені й видані в Сербії — «Над стріхою тополя» (вірші) та «Два роки в Кремлі» (політична публіцистика).

Якщо друга з тих книжок, писана ще по гарячих слідах розвалу Союзу, вже здається нам (та, мабуть, і сербам) трохи екзотичною, якщо не наївною — то перша з названих книжок викликає глибші й складніші відчуття. Сербською вона зветься «Над стрехом јаблан» (перекладачі Лука Хайдукович та Джура Лачак). Книжка двомовна — українські вірші подано поруч з перекладом. Так ці вірші й було озвучено на презентації: парами виходили дівчата, київські студентки-філологи, й читали — одна українською, друга сербською мовою. Ця мова для українського вуха звучить трохи містично — чимось схожа на нашу і нами самими ніби забута! Але ось-ось згадається! І в звуках цієї мови давно знайомі вірші Олійника ніби набувають особливого, непередбачуваного сенсу. Йдеться не про сенс того чи іншого слова чи фрази, а про живу й відчутну близькість народів і культур. Цього відчуття не дасть ніяка політична публіцистика. Вірші — річ інтимна, вони, як правило, рятують від самотності одну окрему людину. Але в цьому випадку йдеться про щось більше: про два народи, що заблудились на континенті і почуваються самотніми. І для них (нехай це й крапля в морі) дуже важливі отакі книжки.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Заяєв пообіцяв обіграти «Шахтаря»

СПОРТ

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 16-й тур.

«Шахтар» — «Металург» Д. 2:0. 20 000 глядачів. Голи: Брандау, 36, з пенальті, Левандовський, 59. **«Іллічівець» — «Ворскла-Нафтогаз». 1:0.** 12 500. Конюшенко, 40. **«Динамо» — «Таврія». 0:0.** 9 000. **«Зірка» — «Чорноморець». 1:1.** 6 000. Кирилов, 55 —Косирін, 8. **«Карпати» — «Арсенал». 0:0.** 17 000. **«Борисфен» — «Кривбас». 2:1.** 3 500. **«Металург» Зп — «Дніпро». 0:0.** 6 000.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	13	3	0	35—10	42
Динамо	11	4	1	34—10	37
Дніпро	9	4	3	27—12	31
Металург Д	7	5	4	25—20	26
Чорноморець	5	9	2	20—18	24
Арсенал	6	4	6	20—19	22
Оболонь	6	4	5	16—17	22
Іллічівець	4	7	5	18—22	19
Борисфен	5	3	8	10—17	18
Карпати	4	5	7	16—20	17
Металург Зп	4	5	7	13—19	17
Ворскла	4	5	7	12—22	17
Кривбас	3	5	8	11—20	14
Волинь	3	3	9	11—23	12
Таврія	2	6	8	7—15	12
Зірка	2	6	8	8—19	12

Доволі велика глядацька аудиторія на динамівському стадіоні в Києві мала нагоду переконатися в тім, що старійшина нашого тренерського цеху Анатолій Миколайович Заяєв за зимовий період створив досить боєздатний і симпатичний ігровий ансамбль. У першому таймі матчу проти динамівців «Таврія» принаймні тричі «пожаліла» киян.

На прес-конференції після поєдинку київські журналісти привітали кримського тренера із вдалою грою його підопічних. І запитали: чи так само мужньо, як оце проти чемпіона, «Таврія» діятиме і проти «Шахтаря» на своєму полі в 27-му турі?

На це чудовий актор Заяєв з притаманною йому категоричністю заявив: «Якщо буду живий, то ми їх обіграємо»...

А перед стартом другого кола у столиці відбулося засідання ради ПФЛ. На ньому представники донецького «Шахтаря» виступили з досить оригінальною пропозицією — скоротити кількість команд у вищій лізі до десяти і проводити першість у чотири кола. Не знаю, як кого, а мене такі вигадки навіть дратують. Адже ми вже пережили і скорочення, і розширення різні. Либонь, не це головне у справі підвищення рівня українського футболу. До речі, решта клубів вищої ліги на донецьку пропозицію не пристала, вважаючи, що вона недоречна і непотрібна.

Гаряче обговорювали також питання стосовно легіонерів. Але в підсумку так нічого й не ухвалили. А от долю резервістів вирішили позитивно. З наступного сезону у вищій лізі проводитимуть і турнір складів дублів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Розважали, веселили, дарували радість

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН)

Борис Беккер на кортах міжнародного тенісного клубу «Наука».

Теніс. Минулих п'ятниці та суботи прихильники цієї гри в Києві почувалися іменинниками. Ще б пак, на кортах міжнародного тенісного клубу «Наука» відбувся турнір «Кубок корпорації ТВЕЛ», у якому змагалися світові суперзірки — Борис Беккер (Німеччина), Томас Мустер (Австрія), Анрі Леконт (Франція) і Патрік Кеш (Австралія).

Усі вони вперше прибули в Україну і мало знали про неї. Але приємно було почути від Мустера такі слова:

— Я, на жаль, не дуже добре знайомий з українським спортом. Однак можу сказати, що Київ — це матір міст руських та місто церков.

Цей чудовий квартет, хоча вже активно й не виступає, подарував публіці яскравий спектакль з елементами гумору, шоу. Був, звичайно, і теніс найвищого гатунку. Як кажуть, майстерність ніколи не іржавіє. Першого дня у півфіналах (поєдинки складалися з одного сету) Беккер переміг Кеша — 6:2, а Мустер — Леконта — 6:4. Фінал — Беккер—Мустер — 6:2, 7:5. Наступного дня дует Мустер/Кеш переграв пару Беккер/Леконт — 6:4, 7:6 (7:5). Переможці отримали від компанії «ТВЕЛ» кубки, виготовлені з коштовного цирконію.

Грали гості і з любителями, побували у школі «Антей», яку закінчив найзірковіший український тенісист Андрій Медведєв. Місцеві вихованці та діти під час турніру отримали подарунки від організаторів.

Одне слово, шанувальники тенісу столиці України безмежно вдячні діловим партнерам — вітчизняному «Енергоатому» (президент компанії Сергій Тулуб) і російській корпорації «ТВЕЛ» (президент Олександр Няго) за подароване фантастичне видовище. Варто назвати й компанію «Eurosow» (президент Сергій Галузін), котра впоралася з організаційними питаннями на високому рівні.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011048. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos